

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ ΣΥΡΟΝ καὶ ΤΗΝΟΥ.

ΕΚΚΛΗΣ.

7.1-5

Ἡ κωροσφραγὴ τοῦ προση. κώμα εἰς τὸν Γ κώδ. εγγρ. φυλ. Β'

ΕΘΝΙΚΑ

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΙ

ΠΑΡΑ ΤΩ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΩ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Τὰ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν εὐρισκόμενα Ἐθνικὰ Κληροδοτήματα δὲν εἶναι δυστυχῶς πολλὰ, ἀνερχόμενα μόνον εἰς τριάκοντα καὶ ἓν (ἀριθμὸς 31).

Καὶ ὅμως καὶ τὰ ὀλίγιστα ταῦτα κληροδοτήματα οὔτε ἐπακριβῶς γνωστὰ ὑπῆρξαν καὶ εἶναι εἰς τὴν εἰδικὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' οὔτε καὶ δεόντως παρηκολοθηθήσαν ἢ καὶ παρακολουθοῦνται ὑπ' αὐτῆς ταῦτα. Ἐν τῇ εἰσηγήσει ἡμῶν, ὡς ἐνθυμεῖται ὁ ἀναγνώστης, ἀνεφέραμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ ἱστορικόν, ὅτι ζητήσαντες ἐπανεπιλημμένως διὰ ζώσης ἀλλὰ καὶ δι' ἐπανεπιλημμένων ἐγγράφων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τὰς περὶ τῶν παρ' αὐτῷ εὐρισκομένων Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων πληροφορίας, ἐλάβομεν ἐκάστοτε ταύτας οὐχὶ ἀκριβεῖς καὶ πλήρεις, ἀλλ' ἐλλειμματικὰς καὶ ἀντικρυσ ἀλληλοσυγκρουομένας τὰς μὲν πρὸς τὰς δὲ καὶ ἀντιφασκούσας τὰς πρῶτας πρὸς τὰς δευτέρας. Τινὰς τούτων χάριν παραδείγματος καὶ ἐπαρουσιάσαμεν εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τότε, κρατοῦντες ἀνά χεῖρας τὰ τούτων πρότυπα διὰ τὸν οἰονδήποτε καὶ ὁποτεδήποτε μελλοντικὸν τούτων ἔλεγχον.

Πεισθέντες οὕτως ὅτι ἡ σχετικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν δὲν κατεῖχε δεόντως τὸ ζήτημα τῶν κληροδοτημάτων, ἅτινα εὐρίσκονται παρ' αὐτῷ, πεισθέντες ὅτι ἡ ὑπηρεσία αὕτη βεβαρημένη ἴσως οὔσα ὑπὸ πολλῶν ἄλλων ἀσχολιῶν καὶ ἐπείγουσας φύσεως ἄλλων ἔργων δὲν παρεῖχεν εἰς τὰ ἐπανεπιλημμένα ἡμῶν ἔγγραφα τὰς ἀκριβεῖς καὶ ἀναμφισβητήτους περὶ τῶν παρ' αὐτῇ εὐρισκομένων κληροδοτημάτων πληροφορίας, ἐζητήσαμεν διὰ πολλοστήν φορὰν καὶ ἀπεστείλαμεν καὶ ἔγγραφον ἐπὶ χάρτου φέροντος αὐτὴν τὴν ἐπικεφαλίδαν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως χάριν περισσοτέρου κύρους, παρακαλοῦντες θερμοῦς ὅπως χορηγηθῶσιν ἡμῖν ὅσον ἔνεστι πληρέστεραι καὶ ἀκριβέστεραι περὶ τούτων πληροφορίαι καὶ λεπτομέρειαι. Τὰς ἐνεργείας ἡμῶν ταύτας ἐνισχύσαμεν καὶ διὰ προσωπικῶν παρακλήσεων πρὸς τὸν τότε Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ζητοῦντες ἐπιμόνως καὶ ἀνενδότης τὰ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν εὐρισκόμενα Ἐθνικὰ Κληροδοτήματα λεπτομερῆ, ἀκριβῆ, ἀναμφίλεκτα.

Καὶ τελικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἐπιμόνων καὶ ἀδιαλείπτων τούτων ἐνεργειῶν μας εἶναι ὁ κατωτέρω παρατιθέμενος πίναξ, ὅστις ἐξ ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε δύο ἐτέρων ὑποβληθέντων ἡμῖν ἐγγράφων τοιούτων εἶναι μὲν ὁ πληρέστερος καὶ λεπτομερέστερος, ἀπέχει ὅμως καὶ οὕτως σπουδαίως τῆς ἀληθείας, ἀφοῦ ἀγνοεῖ πολλὰ τῶν ὀνομάτων τῶν Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν, ἀναγράφων αὐτὰ ἐσφαλμένως, ἀλλὰ ἀγνοεῖ καὶ τὴν ὅλην παρούσαν τῶν κληροδοτημάτων τούτων κατάστασιν, ὅπως ὁ ἀναγνώστης δύναται ἄριστα νὰ πεισθῇ ἰδίῳις ὁμμομασι καὶ ἀναμφισβητήτως περὶ τούτου, παραβάλλον ἀπλῶς καὶ γενικῶς ἔστω οἰονδήποτε τῶν κληροδοτημάτων τούτων πρὸς τὴν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ λ. χ. εὐρισκομένην παρούσαν τούτων περιουσιακὴν κατάστασιν. Εἶναι βεβαίως λυπηρὸν τοῦτο καὶ ὄντως θλιβερὸν καὶ ἀπίστευτον γεγονός, ἀλλὰ δυστυχῶς εἶναι γεγονός ἀληθὲς καὶ ἀναμφισβήτητον. Τί κρίμα!

7.1

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΞΩΝ ΑΡΙΘ.

Φ 1-5

Πρόλογος

"Έργον των υιοδών του μαθητοῦ κ. Μωυσίου γραφέντων
ωριμῶν Λυκούργου κ. νῆαι ωρηαί της βιογραφίας αὐτοῦ.

Κεφάλαιον Πρῶτον.

Ὁ βίος κ. η̄ επιστημονικὴ δράσις τοῦ Λυκούργου ἐν Γερμανία

1. Αἱ ἐν Γερμανία σπουδαί - Ἡ ωροσίμωσις.
2. Λυκούργος κ. Σερμυδῆσις - Ἡ ἀναμιάχυσις τοῦ μαθητοῦ.
3. Ὁ Λυκούργος ἐν τοῖς φροντιστηρίοις - Ὑποστάσις της ἀνατολικῆς ἐκπαίδευσις κ. δῶντος ὀργανισμοῦ.
4. Λυκούργος κ. Πάρισις - Τὸ κῆρος τῶν μετὰ ἐν ἀγῶνι συμβολικῶν βελτίων της ἀνατ. ἐκπαίδευσις.
5. Ἡ κατὰ τὸν Λυκούργου ἐπὶ ωροσίμωσις κ. ὀργανισμοῦ σπουδῶν. Τα ἐν Γερμανία - Ὑποστάσις υἱοῦ τοῦ Βουενίου. Ἀλέξανδρος ὁ Λαύριωτις.

Κεφάλαιον Δεῦτερον.

Ἡ ἐν Ἑλλάδι δράσις τοῦ Λυκούργου κ. ἐπιστημονικός.

1. Κινήσις εἰς ὀργανισμοῦ. Ἡ εἰσοδὸς ἱερομετήμων. Διορισμός εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Ἡ κατὰ διδασκαλία.
2. Τὸ υἱοῦ τοῦ Λυκούργου ἀναμηνδῆν περὶ διοπνωσίας τῶν ἀγ. Γραφῶν δῆλημα.
3. Ἡ διοπνωσία τῶν Γραφῶν ἐν γίνε - Αἰάφωσις δύο στοιχείων. Δεῦτε ὁ ἀρεξήγησις.
4. Διασάφωσις τῶν περὶ διοπνωσίας δεικνύων. Νῆαι μετὰ βιογραφία. Ἐπίδοσις κατὰ τοῦ Πομπόλου.

5. Ὁ Νικ. Παισαδύουχος ἐξηγηχόμενος. Ἡ χειροποίητ' αὐτοῦ
ἀνωσιτισμοσύνη.
6. Αἱ δύο γνώμαι τῶν διορίων - δεοπνευστία κατὰ χεῖρα
καὶ δεοπνευστία ἐν τῇ ὑπερφυστικῇ μόνον. Ἡ γνώμη τοῦ Πυθαγόρου.
Ἡ οὐδετερότης τῆς ἐμεχτοίας δὲν ἐνδείκνυται. Ἡ δεοπνευστία
καὶ Κ. Δ. Πνευματομάχοι.
7. Τὸ ἀνεξηγημένον τῶν χειρῶν τῆς ἀγ. Γραφῆς. Φεναί παρα-
ωραήους. Ἡ ἀμάδευλος ἀλληγορία. Ὁ ἔρδοξομομα. Ἡ
ωριὴ δεοπνευστίας γνώμη τῶν τριῶν ἐμεχτοιστῶν.
8. Ὁρισμὸς ἔννοια τῆς δεοπνευστίας καὶ ἀναγκαιότης.
9. Διάρθρωσις δεοπνευστίας - ὁ ἰδιαζόντως λόγος τοῦ θεοῦ καὶ τῆς
ὑποκειμένου, ἑναρμόνιας τῶν δύο στοιχείων.

Ὅδηγίαι διὰ τὴν ἀναλύωσιν καὶ διορθωσιν
τοῦ ὠμιώτου ἄρθρου.

Γνωτικῶς ἡ στίξις εἶναι χιανὴ πλημμελής, καὶ ἐν ὠχλοῖς παραλείπεται
σ. 135 α' στίχοι 1-4 καὶ ἀσυνεπιδῶσι

στιχ. 5 ἐντὶ τῆς ἐπιγραφῆς: ὁ ἐν Γερμανία βίος καὶ
καὶ γραφή:

Πρόλογος
Ἐγκυκλιῶν πᾶν ὑπὸ τοῦ ^{μαθητῆ} Μωσχοῦ γραφέντων
περὶ Λυκούργου καὶ τῆς ἰστορίας τῆς βιογραφίας αὐτοῦ.

στιχ. 2 καὶ ὡ, γρ. καὶ "Ἰοίδωρον τὸν Πηλουσιώτην" ἀδῆ-
ται (1922). σ. 136 στιχ 10 γρ. "εἰς τὸ ἔργον." χαριπὸν.

καὶ στιχ. 15 γρ. ὅ, τε καὶ πρῶτοπιρος: σ. 137 στιχ. 8 γρ.
δυσαπόριπτον. στιχ. 16 καὶ ὡ, γρ. ὀρρωδήσας. ἰτραπὴ ἐκ ἄλο-

κλον φυγῆν, ἀφείδαν ἄνωρ ἀσπίστον τὸν πηλῆτην, ὡς τις ἠνίο-
χος τὸν παραβάτην αὐτοῦ ἐν ᾧρα συμφορῆς: θλίβων δὲ

αὐτοῦ κατὰ γῆς αἰμαλόφυλλον οὐ μόνον δι' ἀσθενεῖαι
ἀλλὰ δι' ἀσθενεῖαι διέρχεται καὶ αὐτοῦ ἀντιπῆς: ἀφῆ-
σταται καὶ. σ. 138 στιχ. 11 καὶ ὡ, γρ. καὶ ἤρχισα. σ. 139

στιχ. 16 καὶ ὡ, γρ. ἐλάττωτα ἰδεῖναι ἢ ἔξω ὑποσημείωσι:
2 Συγγνώμην ἔσται μοι ὁ ἀναγνώστης καὶ διὰ τὰ κενεῖα

τῶν Πατέρων καὶ ἄλλας παρανομοῦσας, ἄσπερ λαμβάνω ἐν
διαφόροις ἑσθῶσιν, τινῶν μάχιστα ἰατρολογίαν (τοῦ

"Ἄλτου π.χ) καὶ ἀσχειδῶτων. δυστυχῶς οὐκ ἐν τῇ Μοσῆ οὐκ
ἐν Καρυαῖς ἐντα διαμῖνω ὡς ἀνευρόσωπος αὐτῆς παρὰ τῇ Ἰ.

Κοινοῦ, καὶ ἔγραψα τὸ πλεῖστον τῆς πραγματικῆς ζωῆς, ἐ-
πίστανται ἢ τοῦ Migne Πατρολογία. ἐν ὠχλοῖς ἐσημείωσα

καὶ τὴν ἑσθῶσιν ἀλλ' οὐκ ἰσχύει, διότι ἔμπερ τὸ ἐξώφυλλον,
καὶ τὴν ἑσθῶσιν ἀλλ' οὐκ ἰσχύει, διότι ἔμπερ τὸ ἐξώφυλλον,

ἀλλὰ εἰ κωρία εἶχον τῶν ἐργῶν καμώτων τὰ μοι οἰώσομαι.
 σε βελχιοδηκάριοι τῶν Μονῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ καὶ τοῦ Κουζουμ.
 οἱ πατὴρ Διομήδης, ὁ δαυμάτος οὗτος τῶν Πατρῶν ρεφε-
 τῆς, πρὸς ὃν ἐκπράξις τὰς εὐχαριστίας μου. οὕτω κοπιώ-
 δης καὶ ωρμωστειώδης τυχάνει ἡ συγγραφή ἐπιστημονικῶν
 πραγματικῶν μακρὰν καὶ πνευματικῶν κινήσεων. ποῖα δὲ βε-
 βλῖα μοι ἔμπευ καὶ δὴ τῶν ἑαυτῶν καὶ εἰς ξένας γλώσσας, ἀδυνα-
 τῶν τὰ ὀνομασθῶ. ὡσὸν δὲ δύσμοχος ἡ ἰσορροπία αὐτῶν
 εὐδὲ γίνεται, ἀρκεῖ τὰ σημειώσω, ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ κ.
 Νικ. Λούβαρη εἰς ἀνωτάτην ἐς αὐτὸν πεντακτίαν ἐξ ἑξῆς
 ἐν Ἀθήναις, ἵνα εὐρωσὶν αὐτόν ("ἑισαγωγή ἐπὶ τὰς ἐπιστο-
 λὰς τοῦ Ἀποστ. Παύλου" νομιζῶ εἶναι ἡ ἐπιγραφή), τερμα-
 τιστὸν ἀσφιμάρεσα καὶ τὸν ἀξιόσημον διευθυντὴν καὶ
 "Ἐκδοχολογίας" καὶ οὗτος δύσμοχος σπερταί αὐτοῦ. οὕτω
 εὐοὶ ἐν ἔλῳ ἐσιάθη ἀδύνατον τὰ ἰσορροπεύσω ἐν καὶ μόνον
 βελχίον!

σ. 139 στιχ. 6 καὶ ὡ. γρ. αβwehr, . σ. 140 στιχ. 13 6) τὰ ἄρ-
 χιστὴ ἀλλή σιρά, . στιχ. 21 γρ.: (Ἀθήναι, 1876 σ. 48, 16^α).

σ. 141 στιχ. 15 γρ. ἐπὶ τῶν τῶν. στιχ. 16 μετὰ τὸ δὲ ἐφίση, προσθε-
 : ἔχομεν. στιχ. 17 γρ. καὶ τημεωῦτος. στιχ. 25 μετὰ τὸ: δράσαν
 ἀντὶ τῶν σιγμάτων γρ.: περὶ ἧς. ^{στιχ. 11 καὶ ὡ γρ. ὅτι καὶ ἀπὸ} στιχ. 7 καὶ ὡ, μετὰ τὸ: ἔργον,

προσθε: ἐπὶ τῶν δειῶν πεισοδῶν ἀνέχθησιν τῶν τὰ εἰρησὶνα ἀνατηρεῖ-
 στιχ. 8 καὶ ὡ. ^(τὰ ἀρχιστὴ ἀλλή σιρά) ὡροδοθ: Κεφάλαιον πρῶτον. Ὁ θεὸς καὶ ἡ ἐπιστη-
μονικὴ δράσις καὶ. § 1. αἱ ἐν Γερμανία σπουδαῖ. πρ-
βίμοις. στιχ. 5 καὶ ὡ γρ. ἀνεκαίεσαν. σ. 142 στιχ 11 καὶ ὡ.
 μετὰ τὸ: ἔρχονται, ὡροδοθ: Καρακτεριστικὰ παρίστα

τὴν ἀνιδεοῦν καὶ τὴν ὀσοφὸς δόχομέν; "Βουχουονταί...
στιχ. 9 κἀλ. γρ. ἐσοφημίζε.

σ. 144 πρόοδος ἐν ἀρχῇ. § 2. Λυμωῦργος καὶ Διμενιδὸς - Ἡ ἀναμειάχουσι τοῦ πλαισιολογίου, στιχ. 4 κἀλ. γρ. ὁ γράφων
καὶ ἐσοφημίζε. σ. 145 στιχ. 19 γρ. ἐσοφημίζε. στιχ. 22 γρ.
χῶρος. σ. 146 στιχ. 6 γρ. hat alle. στιχ. 9 γρ. ὁ Λυμωῦργος-

μασολόμος. (ἀντὶ ἐσοφημίζε.) στιχ. 16 γρ. καὶ ἀξιοσημείωτα, ὅτε, ἐάν.
στιχ. 23 πρόοδος: § 3. Ὁ Λυμωῦργος ἐν τοῖς φροντιστηρίοις. Ὑπο-
ρεϊστικὸς καὶ ἀναμειάχουσι καὶ ἕνδος ὀργανισμοῦ

σ. 147 στιχ. 25 μετὰ τὸ: ἀναμειάχουσι πρόοδος καὶ ἐπιγραφή: § 4,
Λυμωῦργος καὶ Πλοσυρσάδουφ - τὸ κῆρος τῶν μετὰ τὴν
ἀξίωσιν συμβολικῶν βελγίων καὶ ἀναμειάχουσι

σ. 148 στιχ. 3 γρ. περὶ τῶν μετὰ τὴν ἀξίωσιν. στιχ. 3 γρ. ἐπράξεν.
στιχ. 7 γρ. γινώσκουσι καὶ κατ' αὐτήν. στιχ. 6 κἀλ. γρ. ἐσοφημίζε.

σ. 149 στιχ. 14 γρ. ἐσοφημίζε. στιχ. 17 γρ. ὁ διαμαρτυρόμενος.
στιχ. 21 "οὐδόχως - ἐσοφημίζε" ἀναμειάχουσι καὶ ἐσοφημίζε.

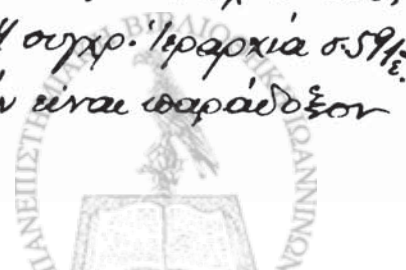
σ. 150 σ. 3 γρ. αὐτῶν. στιχ. 19 γρ. "ἀν καὶ δὲν ἔχωσιν... στιχ. 24 γρ.
καὶ ἐσοφημίζε". στιχ. 7 κἀλ. γρ. συμβολ. Μισοχ. Α' 13. πρβ. καὶ

ἀνδροῦλος Δοχμαί. σ. 20. σ. 151 στιχ. 18 πρόοδος: § 5. Ἡ
κατὰ τοῦ Λυμωῦργου ἐπιφορολογιστικῶν καὶ ὀρθολογιστικῶν συ-
νοφανείων - Ἡ ἐν Γερμανίᾳ - Ὑπορεϊστικὸς τοῦ Ἰερυεννίου.

Ἰακωβὸς ὁ Πάουαρις. σ. 153 στιχ. 9 κἀλ. γρ. γράφει καὶ ἐξήκει: ἐν
σημολογίᾳ. Κατὰ ὀρθολογιστικῶν... Γεδεῖν, ὁ ἀμειντικός...

... ὕπο τῶν Βουχάρων. τί καὶ εἶση καί; οἱ πατέρες ἔφαγον
καὶ τὰ τέμνα ἠμεωδίασαν, καὶ ὅτε ἀποδιδῶσιν ὁ θεὸς τὴν
ἀμαρτίαν γονίω ἐπὶ βίβω καὶ τετάρτῃ γενεᾷ! στιχ. 1 κἀλ.
γρ. "Ἰδε τὴν βιογραφίαν κατὰ Δ. Πάουαδουσίχου: Ἡ συγχρ. ἱεραρχία σ. 594.

σ. 154 σ. 15 μετὰ τὸ: ἐσοφημίζε. πρόοδος: βεβαίως δὲν εἶναι ἀναμειάχουσι

Εε τῶν Ν. Σειῶ

Περὶ ἁγίου Νικηταῦ σ. 90.

Ἡ ἔπειτα τῆς ἐπιπέτου δειξάσαι 91

Ἰστορικὸν 91, 93

ὁ Κερλοζίου αἰετῶν τῶν ἀρκάδων τῶν Α. καὶ ἐκκερῖνες

ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἀποφύγειν ἀποδοῦναι δόξα 92

Ἡ ἀποδοῦναι τῆς ἐπιπέτου τῆς ἀρκάδων ὁ Α. καὶ ἀρκάδων σ. 94

Μαθαδίαστος Ν. Σ. 94. σφραγιστὴ αἰλῶν 95 σφρ.

Πῶς φέρεται καὶ ναυπηγῆσαι τὸν Α. καὶ ἀρκάδων. Ἐκκερῖνες

Ρομῶν περιεχόμενον ἀρκάδων τῶν 96

7.2

Λογος πανηγυρικος εις την Πεντηκωστεινικην τον υμνον
της αβραηαμικης ελληνας εν τω ανατολικω τον εβραηου
και τον αιθιοπον πατριάρχου Γρηγοριου τον 6. 14

Κη εσται η ημερα υμνι αυτη μνημοσενον.
και εορτασθη αυτην εορτην κυριω εις πασας εθνας υμνι
(εξοδ. 15. 14.)

Τις η κερφορος αυτη λεγομενη υπερ την ομοιαν συνωδειαν
αποσπασθησαν της ελλαδος και της ανατολικης αχαρης συρροσας και
μεγαλειος ο πανελληνιος ουλος λαος; εαν εισησημεν ξεινον η
εμεις υποδεχησθαι ξεινα, ποθεν τα σημεια του πένδου; και εις κ
υρον μεγαν συνηδε να υπειδωθη το ανατολικον, υποδη η δυμη
ρης και ευφροσυνος αγαλλιασας, η δια της πεινιως συμνησως
εξασπασθησασαι εις τα ομηρατα παντων; Η μεντοι εις τα παραγω
εινενω, οπου, διαφυγοσασαι τον πελμων της οραμης διασωδη το
σκειν, να ερηγηται η εμμε, μετακωμεσων ελληνα νανα υπο
ωσθησασαι εις το παρειον εδαφος το αμνησασον ομαρ
αγα τον υμνον παραδοσος ουλος διασποσαστος, ουμος αποκα
μελω εοχάτως και δια την παν ελλαδα υξεινους αμνησασ τον
πέντου αιετα, σμεντη βαδης ορομνηρον τον κρισιαν, των
ανατολικη υμνησασ τον εβραηου μεχρι τον ευρωπα, οσκει και
υμνος ελληνας ομνη και μεντη το εδαφος της ελλαδα αυτασως, και

1. (συνιχεια και εξωφυλλον) ιερωνυμους αθηνας εν κε Απορησ
1871. εν τω εβραηου Νεω εν Μετροπολιτω υπο του αρχιεπισκοπου
δωρου και τινου Αλεξανδρου Αποστολως. εν εβραηου δωρου
1871 σ. 46.

τὸν ὁμοίον ἐξήλθε νὰ ὑποδεχθῆ ὡς ἡ καὶ ἀουμοίς ἢ ἰερῶν
 σα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βασιλείου; Ἦ, καίρι πατρὶς τοῦ μαρτυρίου
 καὶ ἡ δόξα ἐξῆς, διὸν ἔχεις ἐν τοῖς κήρυκται σου. Ἦν ἐνδοξότατος
 καὶ ἡν καὶ πίστις σου μαρτυρεῖ. Καίρι, ἔκκλησια καὶ πάντες
 καὶ, διὸν ἡ ἐξῆς τῆς πάντων νὰ ὑποδεχθῆ σήμερον ἐγγύ-
 δροισι ἐγγύς τοῦ σπλάγχνου καὶ μαρτυροῦν. ἀρχηγόν σου, ὅσοι
 ἔσονται ὅμοια ὡς ἡ καὶ ὡς ἡ ἀναστασις τοῦ
 γένους. Καίρι σὺ γὰρ ἡ, ὡς ἡ ἀνδρὶ τοῦ πλεονος κῆρα, διὸ
 καὶ ὁ ἰσχυρὸς υἱὸς σου ἐμῆνος, ὅσοι σπλάγχνου ἀναστά-
 σις καὶ ὡς ἡ ἀναστασις ἐγγύς ἐν τῇ δαίμονι ἀναστά-
 σις καὶ ἡ ἀναστασις, ἀπ' οὗ καὶ ἐν δαίμονι διακονεῖς ἐν τοῦ
 σου ἐνδοξότατος γὰρ ἡν καὶ ὑποδεχθῆς ὡς ἡ καὶ ὡς ἡ
 ἐγγύς κῆρα, ἔρχεται σήμερον γὰρ 50 ἔτη νὰ
 ὑποδεχθῆ καὶ ὑποδεχθῆ καὶ ὑποδεχθῆ, ἡ ἡ καὶ ἡ καὶ ἡ
 ἀναστασις παρὰ τοῦ ἀναστασις γένους σεβασμὸν καὶ ὡς
 καὶ ὡς ἡ ἀναστασις καὶ ὡς ἡ ἀναστασις, ἡ ἀναστασις ἀνα-
 στασις καὶ ἡ ἀναστασις τοῦ οἴου. ἀναστασις καὶ ὡς ἡ ἀναστασις. ὡς
 ἀναστασις καὶ ὡς ἡ ἀναστασις καίρι σου, ὡς ἀναστασις καὶ ἐνδο-
 ξοισι ἀναστασις καὶ ἀναστασις τοῦ ἰεροῦ ὡς ἡ ἀναστασις καὶ ἀναστασις
 ἀναστασις. Τοῦ ἀναστασις τῆς ἀναστασις καὶ ἀναστασις καὶ ἀναστασις
 ἀναστασις, ἡ ἀναστασις, ἀναστασις καὶ ἀναστασις σήμερον καὶ πεν-
 τακοστήναι ἀναστασις καὶ ἐνδοξοῦ ἐμῆνος ἐσθλῆ
 καὶ καὶ ἡ ἀναστασις ἀναστασις, ἀναστασις ἐν χεῖρας τοῦ
 ἀναστασις καὶ ἀναστασις τὸ ἀναστασις καὶ ἐνδοξότατος καὶ
 ἀναστασις ἀναστασις τοῦ ἀναστασις καὶ ἀναστασις καὶ ἀναστασις
 ἀναστασις, καὶ ἀναστασις ἀναστασις ἐν τῇ ἀναστασις καὶ ἀναστασις

φανοί τοῦ ἐπιάρχου σου, ὅπως μὴ μείνη ἡ ἡρώϊκεή σου χορεία
 αὐτῷ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐκδοξοῦ αὐτῆς κυρτοῦ, μετεκόμενον αὐ-
 τὸν ἐν τῷ Πανσεμῷ παραμένει. καὶ ἰδοὺ ἔχει προΐσομένον
 ὑμεῖν τοῦ ὑπερῶν ἀρχῆς ὑμεῖν καὶ ἐπιάρχην, ἔχει τοῦ μεγάλου ἱε-
 ρομαρτοῦ τοῦ ἀγῶνά σου, ἔχει τοῦ πανασιδίου οἰκουμε-
 νικῶν πατριάρχῃ κλητῆς Γρηγόριον τοῦ Ε΄.

Μηγαμιότατη βασίλισσά τῷ ἑλλήνων ὑπόσχεθε ὑπὸς τῷ νε-
 κρεῖν τὰ ἐνὶ χάρταμα, διότι ἐν αὐτῇ ἐπιπέλααι τὸ ἱερὸν
 χεῖρανον τοῦ ἡγελοῦ πατριάρχου τοῦ ὁσὸ τῆ δουλείαν ἐξ-
 χίτους, τοῦ ἡγελοῦ ἀνεῦ σατήπρῳ καὶ διαδύρεατος βασιλέως
 τῷ δουλεύοντι ἑλλήνων, καὶ διότι ἴσταται ἀοράτως ὑπερὶ αὐ-
 τῆ ἡ γροαρά χορεία τῷ ἀνδρῷ ἐμμένῳ, τῷ ὁσὸ ἰν αἰ χεῖρ
 οἱ ἰδρῶν, αἱ δούσαι, τὰ αἵματα ἔωχασαν τοῦ ὄρονον ἐπὶ τοῦ
 ἰσοῖς ἴστασαι. Μηγαμιότατη βασίλισσα τὰ ἑλλάδα, χύσον ἐν
 δαυρῷ δαυρὸν ἐπὶ τοῦ χεψάνου τοῦ νεκροῦ τούτου, διότι προ-
 ἴοιη καὶ ἐμαρλώρῳεν ὑπὲρ τῆς ἐμμετοῖας ἐμῆν, ἐξ ἧς μετὰ
 κινδύου τὸ οὐράνιον τῷ ὀρδοδόξου πύοις φῶς ἐν τῷ ἀδελ-
 φικῷ ἐμῆν χώρα, ἦτες καυχώμεθα, δε δε ἐμνησοεν.
 Πανιερώτατη Μητροπολίτα Ἀθηνῶν; ὑπόσχεθε μετὰ τῷ περὶ
 δε ἱερῶν ἐκδοξοῦ καὶ τῷ ἄλλῳ ἐν τῷ ἀδελφῷ καὶ ὑπερὶ τοῦ
 νεκροῦ καὶ περὶ τοῦ τῆς ἐπιμενδίου ἄμα καὶ ὑπερῶν καὶ
 τῆς ὑπερῶν. Ἰδοὺ ὁ πατριάρχῃ τοῦ γροῖτος σου, τῷ ἀσιδι-
 ροῦ Γρηγοριῶν, ἰδοὺ ὁ Γρηγόριος, ἰδοὺ ἡ χορεία τῷ ἡρώϊκε καὶ
 μετὰ καὶ ἐκδοξοῦ ἐμῆν γυνῆς, ἐμὲ δούσαις καυχώμεθα
 ὁ ἑλλῆν. κλητῆς, δε ὑπερῶν ἴστασαι ἰόνος μετὰ ὀχιγίον ἄλλῳ.
 ἑλαμφοῦτατοι προβεβῆαι καὶ ἀνεῦροῦτοι τῷ ἐργῶν.

δυν η διοικητικη φαινη δυνάμεων, προσήδετε η υμῶν ἐν τῷ
 ἰδντικῷ λαῷ πανήγυρα ἕως μερῶν η ἀποδενῶ η παρρη-
 κωτιστικῶ η ουκοφανλοομῆν η ἀναξιομαδοῦσιν ἐξάδα, δι-
 οτι πανηγυρῆτε μεροῦ ἀλλὰ πρῶτα λαοῦ ἀγῶνα, ὅπως ἐάνδρι
 γέρει τὸν ἐσωτερικὸν ὄγκον μερικτέρω διακῶ, η παρα-
 σκευῆν ὄσχεν η μηχανικῶν φοντικῶ, κατὰ τὴν ἡρωϊκῶν ὄργη
 ἀνδρείαν ἡ προώπων, ὅσα τὸν ἐκίνησαν η διεξυγαγον,
 οὐδενὸς ἀλλοῦ ἐξαλλοῦται, η τοῦ αἰσίου αμαρτωῶ νιοῦρξεν ὄφι-
~~ΧΧΧ~~ νιοσῶς, ἡ ὠραολογῶ σέξιν ἡ εὐρωπαϊκῶς ἱστορικῶς τοῦ
 αἰῶνα τοῦτου. νιοσυρχοί, ἀρχοῦν, χειτουρχοί τοῦ κεράτου
 η ὁμωσῶσα ἡ ποχνησηθῆν η σεβασμία αὐτῶ ὄμνησῶρις, προ-
 ἀγῆ μετὰ σεβασμοῦ η σεβ. εὐλαβείας, ὅσοτε ἡ ἐξάς ἐορταῖζε
 σημερον τὰ γενεθλιά ἡς, η ὄσχη ἰσάσαι οἱ Ἰοραμηῶται ἀπῆγα-
 γον ἐν τῷ αἰγύπτου ἐν τὴν γῆν ἡς εὐαγγελίας τοῦ ὄσῶ τοῦ
 πατριάρχου ὄσῶς η ἔδασαν αὐτῶ ἐν Σμῆμοις ὄσῶ η
 ἡμῶν, ὁ νέος ἡς κάρτελος Ἰοραμῶ ἀνεκομῆσῶμεν. η κενδε-
 σῶμεν τὰ ἱερά γενεθλιά τοῦ νέου ἐν τῇ αἰγύπτῳ ἡς δου-
 χείας πατριάρχου ἐν τῇ διὰ τοῦ αἰθιατος αὐτοῦ η ὄσῶ
 αἰμῶν περὶ αὐτὸν γενεθλίαν ἐκιδερωδεῖσαν ἐξάδα. "ἡ ἔσῶ
 ἡ ἡμέρα υμῶν αὐτῶ μηνῶ ὄσῶν η ἐορτασῆ αὐτῶ ἐορτικῶ.
 Κορίαν ἐς ὄσῶσας τὰς γενεθλίας υμῶν".

(Μετὰ τοῦ δαυμασίον τοῦτον ὄσῶσῶν ἐξ ὄδ' ἀφῆμεν
 μερικτὸν μέρος, ἐσῶρχεται ὄσῶσῶν ἐν τῷ δῆμα η ἐν ὄσῶσῶν
 ἐκτοσῶν ὄσῶ, τὰς φάσῶς η περὶσελείας τοῦ αἰῶνα. ἐξά
 αἰῶν ὄσῶ. ἡβῆ ὄσῶσῶν αἰσοδοφῶν ὄσῶ ἡ ἐξά ὄσῶν
 η ὄσῶσῶν αὐτῶ τὴν ὄσῶσῶν πρὸς τοῦ ὄσῶσῶν
 ἐκτοσῶν ἐπὶ τῶν δαυμασίοις ἡ αἰσοδερωδεῖσαν, η
 παραῶρε αὐτῶ ἐν ἱερόν ὄσῶ ἡ πατρίδα ὄσῶν).

7.3

Αγίας Αικατοῦρου 019
στα νη ενωσα τη επισημη

από τον Ν. Παιδαγωγό μελετήσαντα του Μαιναρίου
 επί "Εισαγωγῆς ἐπὶ τῆς Ὀρθοδόξου θεολογίας" ἀπορριψάντων
 τὴν δογματικὴν ἰδέαν "ὅτι ἐν μόνον ὑπάρχει θεοπνευστίας εἶδος
 ἡ δὲ ἀποκαλύψις" (σ. 332 τερ. Παρ.) ἀνασπασομένη ^{ἀποφύγων τῆς πνευματικῆς ἐκείνης} ^{θεολογικῆς}
~~θεολογικῆς καὶ φιλοσοφικῆς~~ τὰς ἐξ ἑνὸς δύο θεῶν Α' Ὁμὲ δὲ
 ὑπάρχει ἐν τῇ μόνον εἶδος θεοπνευστίας, ἡ ἀποκαλύψις,
 ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἕτερον, ἡ δὲ ἐπιτοασία" (σ. 301) καὶ Β' Ὁμ.
 πάντα τὰ ἐν τῇ θεῷ τῇ δὲ εἶναι ἐν θεῷ ἀποκαλύψις
 ἀλλὰ τὰ μὲν ἐν θεῷ ἀποκαλύψις, τὰ δὲ ἐν θεῷ ἐπι-
 τοασίας" (σ. 310) καὶ ἡ διχολογία αὐτῆ καὶ θεῶν ἐνεργεί-
^{πάντοτε} ~~γενεταί μόνον ἕτερα~~, ἵνα ἀποδειχθῶσιν ἀδιαιτέτως τοῦ θεοῦ
 χαρισματος οἱ ἕτεροι συγγραφῆς καὶ ὑπερβολῆς ἢ περὶ αὐτῶν
 καὶ θεοπνευστίας δόξα καὶ ἐκκλήσις, ἵνα μὴ τῶν φησάντων
 ὅτι οὐκ ἔστιν οὐλοὶ καὶ ἀνθρώποι καὶ σφαιρῶν ἢ ἵνα
^{ἀπο} ~~καταδύσονται~~ πιστοῦν τὰ ἀποκαλύψις τῆς θεῶν ἐπι-
 τοασίας ἡ δὲ ἀποκαλύψις καὶ ἀποκαλύψις καὶ ἀποκαλύψις
 χάριν ^{ἵνα δὲ πρὸς τὸν} μετὰ οὐδὲ φιλοσοφικῆς περινοίας ἢ προσε-
 θεῖ ὁ Λυμ. καὶ διασαφίσαν τὸ γὰρ τὸν ποῦλο ἔληθη, παραφ-
 βασίαν ἐνλαῶν τῆς ἐξ ἑνὸς περινοίας σ. 303 "Ἡ ἐργασία τοῦ
 θεοῦ πνεύματος καὶ."

Ὁὐκοὶ πάντη τῆς ἐδραμμένης ὁ Λυμ. καὶ αἰσθάνεται
 ὅτι ἡ Πατριὰ διαιεῖ ὑποστηρίζει αὐτὸν ἔναντι καὶ ἕτεροι δύο
 τοῦ φησάντων καὶ αὐτῶν καὶ ἕτεροι αἰσθάνεται τῆς
^{προσεσπασομένη} αὐτῶν ἐν ἰαδύκτου, ἀλλ' καὶ αὐτῆ δὲ ἐβραῦται τὰ
 συνέδη καὶ ἐκκλήσις τὸν μὲν θεολογικὸν ἡ δὲ ἀποκαλύψις καὶ ἀποκαλύψις
 φησάντων αὐτῶν καὶ ἀποκαλύψις αὐτῶν καὶ ἀποκαλύψις ἀποκαλύψις.

1. τούτους ἀναφέρει ὁ Λυμ. διὰ καὶ Γ' θεῶν: Ὁμὲ δὲ καὶ ἕτεροι
 Παιδαγωγ. καὶ σ. 33

τις εμμενοίς κ' ε' ἔχον τοῦ διαδραστήου αὐτοῦ τεραρχοῦ. οὕτως μὲν
 προσδοκῶν εὐδοκῶνται ὁ δαυμοσμός κ' ἡ εὐμενὴς ἰσχύς τοῦ βουλοῦ
 γον ἀνδ' αὖ ~~πρὸς ἑαυτὸν~~ κ' διαπαράξω ὡς ὡροσὴν
 δὲν τῆς εμμενοῦς· δι' ἐνός στέματος αὐτοῦ ἰθαξίως κ'
 πολλῶν ὑψηλοτέρων τὰς σκέψεις τῆς καὶ οὐκ ἀναλογ.
 εμμενοῖς κ' ἀνψῶς αὐτῆς ἐπὶ ὑπερβαρῆρον πρὸς
 ἕξος, ἢ οἱ αὐτῶν κ' ἀγῶν ἀσθενῶν αὐτῆς πρὸς βωδὸν
 μάλιν τοῦ εὐρ. ἰσορροπίας. τί δὲ ἐν βούλῃ προσά-
~~σται~~ κ' ὑπὸ ἰσχυρῶν ἐροβαίη κ' καρπός. ὁ ὄργασμός ἐν
 πολλῶν ~~δὲ~~ κ' ἡ ὑπόδοξία ἡς εμμενοῖς ὡς ἐνωσ
 κ' τὸ πορτοκίον τοῦτο φαινόν συμπέρασμα ὡφειλε νά
 τονίσθῃ κ' διὰ μεγάλης μεγαλωδίας γραμμῆς νά ἐξάρθῃ
 ὁ βιογράφος τοῦ ἀεζ. Λουκούργου· ἐνὶ ὑπαρχεῖ λό-
 κῶν κ' βαρύντως κ' ὁ ἄξιος τῆς ἰσχυρίας κ' δράσεως
 αὐτοῦ. κ' ὄμω ὁ κ' Μεσσηνίου γαβίης ἀνα χεῖρας ἐπὶ
 φουάδον τοῦ ἀεζ. ^{πρᾶξιον} ἰσορροπίας μόνον ποσῶν περι-
 γρηφῆν νά κἀμῆ κ' νά ὀδηγήσῃ τὸν ἀναγνώστην ἀπὸ
 τῆς ἐξελίξεως εὐδοκῶν κ' ἀπὸ ὑπόδοξας κ' ὑποδοχῆς κ' ἀπὸ
 ἑξῆς, ἐξ ἀρχῆς κ' μόνον λόγους. διότι μετὰ τὸ δεξ.
 ἰσχυρῶν τοῦτο μέρος; ^{* τὸ εὐτελεστέρον ἡμῶν πρᾶξιον} ὡς ἡ ὑπόδοξία
 κ' μεταξὺ νά ~~διδασκῆται~~ ^{εἰς} κ' κενηφόρος. γαίτις νά
 διδασκῆται κ' καταλείψῃ τὸν λόγον ~~ἀναφέρει~~ παρουσι-
 αζοῦσθαι ἐνός τῆς ἰσχυρίας βίωσιν ἀσσοδομολογίας
 τοῦ Λουκούργου (σ. 193), ἀπ' ἐξῆς δὲ "ἡ δύσμενε-
 δάμην ἰσχυρῶν ἡς ἡ ἀρχὴ κ' κενῆς γυμνῆς ἔνεκα κ'
 ἀμολίας τοῦ ἀεζ." (σ. 194). ὡς, ὡδινεν ὄρος κ' ἔ-
 γνηται μὲν. κ' ὁ Λουκούργος ὁ πόσον καταμῶντες ἰσχυρῶν
 δὲ ἡ ὑπόδοξία τοῦ ἔδου, παρουσιάζεται ~~δὲ~~ μὲν
 ἢ κ' κενηφόρος χροσσοῖς περιβεβλημένης ἡ δόξαι τὰς εμμε-
 κ' τοῦ ἔδου, ἀπ' ἡ ἰσχυρῶν ~~δοξῶν~~ ἢ μεθοδολογίας

αρχομένων του 18' αιώνα αι' Γερμαν. έργα, κ' η' τ' αὐτῶν 26.
πρὸς διακρίσιν τῆς διαφορῆς τοῦ αἰ. Γερμ. μεταφράσεως διεδόσαν
οὐκ ὀλίγον δύσκεινον τοῖς Ἕλληνας ὡς τοῖς ἄλλοις ἰδίαις δὲ τοῖς
Αἰθιοπικοῖς οἵτινες εἰσέρχονται κατὰ φύσιν προσκειμένον ἐν
οἰς ἀδυναμίας ^{ἐβλακτικῶν} καὶ ἀσάκτου διὰ κενότυπον καὶ ἰδρυτικῶν σχετικῶν

ἐν γνώσει τοῦ ὡσόν οἱ Γερμανοὶ οἱ Κόρνε, οἱ Κόρνε, οἱ Κόρνε οἱ ἄλλοι
^{οἱ δύο πρώτοι διαφέρουσι τοῦ ἑταίρου} α. διαφορὰ δὲ τῶν ἄλλων ὡρογενέσεων ἐβλ. ἐν ἐπιπέδῳ ἐπιπέδῳ
^{ἐν τῇ μεταφράσει τῆς αἰ. Γερμ.} ἐν τῇ μεταφράσει τῆς αἰ. Γερμ. ἐν τῇ μεταφράσει τῆς αἰ. Γερμ.
ἐν τῇ μεταφράσει τῆς αἰ. Γερμ. ἐν τῇ μεταφράσει τῆς αἰ. Γερμ. ἐν τῇ μεταφράσει τῆς αἰ. Γερμ.

καὶ ἀποκρίσιν αὐτῶν (ιδ. - φιλολογία) ἢ οἱ δὲ μὴ γὰρ ἴδαν ἰδέαν τῆς
κατὰ τὴν ἰερατολογία τοῦτον ἀνεκράσει καὶ ἐπιπέδῳ καὶ τῶν
ἰδίων ἡμετέρας ἡμετέρας κατὰ τὴν ἰερατολογία τοῦτον ἀνεκράσει καὶ ἐπιπέδῳ καὶ τῶν
μεσοῦν τοῦ 18' αἰῶνος ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἀνδράσι ἐργασθέντα ἀναλασάν.
ὅπως ὡς ὡρογενέσεων καὶ ἐπιπέδῳ ἐν τῇ μεταφράσει τῆς αἰ. Γερμ.

τῶν ἄλλων ἐπιπέδῳ ἐργασθέντα ἀναλασάν. ὁ ἐν Κροσσανδῇ ἐργασθὲν R. W.
Blackmore, ὅπου μεταφράσει καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ τῆς τῶν Ρωσ. Καθί-
κτων καὶ ἐν τῇ Μουραβίῳ ἱστορίᾳ τῶν Ρωσ. ἐπιπέδῳ, ὁ δὲ μὴ γὰρ
σοσοῦσαν κατὰ κατὰ βάθος τῆς ἀντινομίας διαφορῆς μεταξὺ
τῶν ἄλλων ἐπιπέδῳ καὶ Ἀγγ. ἐπιπέδῳ δὲ ὡς κατὰ τὸ ἀκριβῆ-
μον συγγραφεὶ τοῦ ἐπιπέδῳ τοῦτον: A Harmony καὶ Γενναῖο 35
ὅπως ὡρογενέσεων κατὰ τὴν ἰστορίᾳ ἐπιπέδῳ ὅτι τὸ ἐπιπέδῳ ἀκριβῆ-
τῶν ἄλλων ἀκριβῆ-τῶν ἄλλων ἐπιπέδῳ καὶ Ἀγγ. ἐπιπέδῳ.

Κατὰ τὴν ἐπιπέδῳ τῶν ἰδρυτικῶν καὶ διαφορῶν ἐπιπέδῳ ὡρογενέσεων
καὶ κατὰ τὴν ἰστορίᾳ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ γένους καὶ διαφορῶν
καὶ κατὰ τὴν ἰστορίᾳ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ γένους καὶ διαφορῶν
καὶ κατὰ τὴν ἰστορίᾳ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ γένους καὶ διαφορῶν
καὶ κατὰ τὴν ἰστορίᾳ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ γένους καὶ διαφορῶν
καὶ κατὰ τὴν ἰστορίᾳ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ γένους καὶ διαφορῶν

ἐπιπέδῳ ἐπιπέδῳ καὶ ἐπιπέδῳ (ritualistes) καὶ αἱ 9 26
αὐτῶν ἰστορίᾳ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ γένους καὶ διαφορῶν
καὶ κατὰ τὴν ἰστορίᾳ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ γένους καὶ διαφορῶν
καὶ κατὰ τὴν ἰστορίᾳ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ γένους καὶ διαφορῶν
καὶ κατὰ τὴν ἰστορίᾳ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ γένους καὶ διαφορῶν
καὶ κατὰ τὴν ἰστορίᾳ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ γένους καὶ διαφορῶν

τῶν ἄλλων ἐπιπέδῳ ὡρογενέσεων Κροσσανδῇ - - - ἰστορίᾳ 1856 καὶ
Λονδίνῳ κατὰ τὴν ἰστορίᾳ τῶν ἀποκρίσεων τοῦ γένους καὶ διαφορῶν
A. A. Καίβου

Τὸν ἀνεκτίθει (ἰ. Οἰκ. τὰ σελ. Συμ. σελ. 292. Β' σ. 481 300ε' 343 ε' 383ε'. ἰδιγ. ὄφειν ἐπιερεύς ὅδου ῥεῖθρου καὶ αὐτῶν ἐπιερεύς εἶναι ὁ σὺν

Paulus de Sura. Δοξίτης ἰσομνηστὴς τῆς Γραφῆς, ἐκ τῆς ἑξατάκου ἑορτῆς, ὁ φάει ὅτι ἡμεῖς (ἑσπεῖ οὐ ἰδ. Οὐ. ἰδιγ. αἰ. σ. 603) καὶ

ὁ Πατριάρχης ἑρραχὶ ὁ ὀρθόδοξος. Ἐστὶ ἰσομνηστὴς καὶ ἀποστολῆς τῆς τριπλῆς διότου ἡμεῖς ἰσχυρῶς πιστεύομεν ἰ. καὶ Παυσάδ. ἰστ. σ. 388-9)

Ὅτι οἱ λαοὶ οὗτοι ἐπίσταται καὶ ἰσομνηστὴς. Ἐκ τῆς ἀφῆς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἰσομνηστὴς ἐστὶν, ἀπὸς διότου καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς, ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς.

Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς.

Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς.

Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς.

Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς.

Ἡ βυζαντινὴ εἰρημὴ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς.

Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς.

Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς.

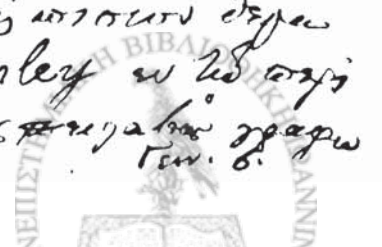
Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς.

Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς.

Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς.

Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς.

Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς. Ἐπιερεύς ἐστὶν ἐπιερεύς καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς ἐστὶν ἐπιερεύς.

ὁ καίλαβρ. αρχιεπ. Κάμβελγ τῷ 1869 ἀφορμῆν λαβὴν ἐπέτευσεν²⁸
παρὰ τοῦ πατριάρχου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱερέως ἐξ ἐγκαινια-
ναοῦ τινος, ἀποστολῆν αὐτῷ ἐπιστολῆν τῆς ἀποστολῆς τοῦ συνδίου
καὶ τὰ 39 ἀρθρα τοῦ ἀγγλ. πίθου (ἐκτ. 101. Κυρ. Γ 104).

ὁ Καλαβρ. αρχιεπ. Κάμβης τῷ 1869 ἀφορμὴν λαβὴν ἐπιτείνουσα²⁸
παρὰ τοῦ πατριάρχου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλεως ἐπιμαρτυροῦν-
ταὸ ἕτος, ἀποστομὴν αὐτῆς ἐπιμαρτυροῦν τῶν ἀποστασίων τοῦ συντά-
κτου τὰ 39 ἀρθρα τοῦ ἀγγλ. πίθου (ἐπιμ. 101. Κυρ. Γ 104).

οὕτω τοῦ ἐδαφου παρασκευασθέντες ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ 1862 συνέστη 2^η
καὶ οὐρανόθεν ἐργάσαντο οἱ ἀγγλ. ἀλλὰ κοινὴν ἐπιβουλήν
ἐπὶ τῶσιν ἐν ἀγγλ. ἢ ἐν ἐργασίᾳ συντόνως ἐν οὐρανόθεν
διὰ φυλακίαν προσεωσθησὶν τὰ διαφύροντα τὸ κοινόν.

αὐτὸν ἰκαίνοσ ὄρεσθ' ἄριστος καὶ ἄλλοσ ἀφείρωσεν ὀλοουηρον λὸν βίον καὶ
 τὴν πασθεργίαν μετ' ἰνφρὰ καὶ τὴν ἰδίαν κέκωσεν, εἶπει ὁ Ουεβ-
 βεκ, ἀπὸρ ἠμενησμένος, ἀχίρως σφίγγωσ καὶ ἐνδουσιασμοσ, ἄμα δὲ
 δασησμοσ ἀπὸσ τὴν Ὀρθοδοξίαν, εἰς τὴν καὶ προσήυδεν φιλία καὶ ἄλλο
 τὴν καὶ ἀγγεὺν γνώρεμασ, οὕτωσ ὁ ἀχίρως μετ' ἀγγελεσ ἐνώσεν, ὀροσφο-
 ριοσ (ιδ. εὐγ. 101. κέρ. γόγ. 370) Ἐγραφε μετὰ καμποχά νισίρ μετ' ὀρθοδοξί-
 ασ καὶ μετὰ τοῦ Πανοσμοσ καὶ δυναταὶ να' ὀνοθεσασθὴ ὁ αὐτοσ-
 γηλὸσ αὐτοσ, ~~καὶ τὸσ~~ αὐτοσ δὲ εἶσαι, νισοδίσκω, ὁ συγγραφεὺσ καὶ τὸσ
 αὐτοσ. μετ' ἀγγελεσ : ἀκαρτελαί τερὶ μετ' ἀνατολ. ἡλοσ ὀρθ. εὐμνησθὸσ
 ὄσοσ δυναταὶ καὶ ἀεσμεσθὸσ καὶ πεντοχέσασ. ἐν ἀγγλία ἠφίχασεν ἐμμοδίσκω
 τὴν Ὀρθοδ. καδοξίαν καὶ ἀεσμεσθὸσ. ὁ κερσαστοσ ἀναφίρει καὶ εὐμ-
 ἔργα. (σ. 105 τομ. 5) ἐν τὸσ ἀ' νομίσθε ἀεσμεσθὸσ "Ὁ ὀρθ. ἐν ἀνεσθε-
 σοσ μετὰ τὸσ καὶ τοὶ προλοσασ. 1865. Μετ' 1870 ἔγραφε ὁ συγγρα-
 φα ~~ἰσχυροσ~~ : Der einzige sichere Ausweg für die liberalen
 Mitglieder der Römisch-Katholischen Kirche ^{Halle 1870. σ. 108} καὶ γαλλο-
 ὀρι : Unique moyen de sortir d'embarras pour les membres
 liberaux de l'Église catholique romaine (Paris 1872). ὄσοσ ἐν τὸσ
 αὐτοσ καὶ ἰσχυροσ καὶ ἀεσμεσθὸσ μετὰ τὸσ καὶ ἀεσμεσθὸσ. Τοχτόσων νισοφ-
 γον μετ' ἀγγελεσ καὶ ἀπὸσ καὶ βασ. κατ' ὀροσσον παρὰ τὸσ ἰεράσ ἐμμοδίσκω
 ἵνα ἰσοδίσθε τὴν τρὸσσω δυναταὶ να' ἐπλεσχθὴ ἡ ἐνώσασ μετ' ἀεσμεσθὸσ
 στω μετ' ἀεσμεσθὸσ μετὰ τὸσ ὀρθ. καδοξ. εὐμνησθὸσ μετ' ἀνατολ. (ἰσχυροσ
 καὶ μετ' ἀγγελεσ καὶ τὸσ συγγραφεὺσ ὄλε σάντὸσ οἱ ὀχανώθασοι Χριστιανοὶ
 καὶ ἀγγελεσ εὐμνησθὸσ καὶ ἀεσμεσθὸσ καὶ τὸσ ὀρθοδ. εὐμνησθὸσ. : Unser
 Herz ... σ. 103.

Τὰ πρόμαρα τῶν φερῶν
καὶ ἡ ἀξία τῶν κορυφῶν
(·βονδισπαρα·)

F.4

Περὶ διοικητικῆς
κατασκευῆς αἰθῶν

⊕ 1-10

ampl.

εἶδον δὲ ὁ Μυγ. Βασίλειος, θεωρεῖ "ἀνέγκυτον ἢ ἀνδρ. φῶς
 παραστήσει τὸν εἶχον τῆς διαφόρου ἐνεργείας τοῦ δειῖ Ν. τοῖς ἀφ' ἡ
 ἐνηνομίῃ" ὅρα ^{ὅρα} ἄλλοι ^{ὅρα} ~~καὶ~~ ^{ἴσθη} ~~ἀσχηματισμένον~~ ^{προβῆσαι} τὰ
^{αποδείξαι} ~~καὶ~~ ^{καὶ} βᾶδμοί, τὰ δροπνωσίξ, ~~ἴσθη~~ ~~ἀσχηματισμένον~~
~~αὐτῶν~~ τὸ γὰρ ~~ἴσθη~~ ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~
 οὐ καὶ διαφορά, μεταξὺ τῶν δροπνωσίξ ~~ἴσθη~~ ~~ἀσχηματισμένον~~
 φεῖν, τὸ δὲ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~
 μερῶν τῶν αὐτῶν ἴσθη ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~
 ἰσοπέρι ^{γενόμενος} ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~
 καὶ τὰ αὐτῶν. Τραπῶν ἀδριασίων οὐκ ἔστι οὐδὲ
 δῆμι, ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~
 ὡς ἐρημίνα, μετέχουσι καὶ ταῦτα δειῖ τῶν ἐμῶν
 οὐκ, ^{λοιπὸν μόνον φωνήν.} ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~
 φωνὰ ^{μῆτις} ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~
 εἰς τὸν ἴσθη ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~
 ἴσθη ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~
 αὐτῶν καὶ γῆν ^{ἀσχηματισμένον} ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~
 οὐκ ἴσθη ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~
 καὶ ἰσοερχομίνας εἰς τὸ ἀνδρῶν. ἀδριασιξ, ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~
 τὸ βᾶδμοί, τὰ δροπνωσίξ, ^{ἴσθη} ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~
 αὐτῶν ἀνδρῶν. στοιχείου (Περὶ ἀρχ. Α 1.5. ^{4.2} ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~
 2.4. Ομῶν. καὶ τῶν 1 καὶ ἴσθη. εἰς τὸν αὐτῶν). Μετὰ ταῦτα
 οἱ διδασκάλοι ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~ ~~καὶ~~ ~~ἀσχηματισμένον~~

εις ποσόν ἀρωαίολα συμφοραμαρα καλαχνο-
 μεν εἶν δὲν δευνομεν τὰ διακερυφεν ἕδη κ
 βαθυαῖς δεοπνευσις, ἀσσοδειυνοσον ἐν κ μόνον
 ισαράδωγα. Δωμεν ὅδε ἐν μόνον ἕδη ἰσάρ.
 χεσ δεοπνευσις ἢ διαρρηφην ἐν λαε Γραφαῖς
 ἐφαυνομεῖν κ ταυτε δεοδ λῆγον ἀσσοδει-
 υνῖουσε. ποτε δὲ τὸ δεοπνευσιου ταυτε
 ἰσσοειν ἐν κ μόνον κ ἐπὶ τῷ οἴκ. δεοδω ~~τῶν~~
~~ἀλοτο πατρος~~ "ὅτε οὐκ ἔστιν ἡσ ἁγ. ΠΝ.
 ἐνεργιας ἐφδωλατο" (βασ. επιπ. ρ'), ^{τοτε} κ αὐ ἀσσο-
 φασου τῷ οἴκ. δεοδω δεον τὰ δεορῖουλα ὁ.
 ἢ τῶν ἀσσοειν ^{κ ἀσσοειν} ἰσσοειν τῶν ἁγ. Γραφαῖς, ὅδε αὐ δεοδοι αὐλα
 οὐκ ἐνεργιας ^{κ ἀσσοειν} ~~συνῆχεται~~ τὸ ἰσσοειν τῷ ἀσσοειν, ὅσπερ ἐκ τῶ
 τειροπιομεῖν ἐν τῷ ἕδη κ δεοδω, δὲ
 δὲν δαῖ ἢ το ἀρλον κ κηφες, οὐδωμα διδα-
 σματιας ὡς ^{κ μόνον} σωτηριαν τῶν κῶμοσ, ἐπρε
 ἐν τῶι αὐτῷ περ. ὅδε δὲ τὸ αὐτῷ πνεῦμα τὰ ἐνεργιας δια' ὡντα
 κ καὶ τῶι τῶν ὡς ὡς ^{κ ἀσσοειν} κηροπιοπον ἢ δεοδω κηροπιοπον τῶν
 ἰσσοδ. ὅσπερ εἶνε, καὶ τῶν ἀρωαίολα κ ἀσσο-
 βῖδωλα κ τὸ οὐκ ἐνεργιας τῶν δεοδ δεοδω κηροπιοπον
 "ὅσα γὰρ ὡς ὡς κηροπιοπον, κηροπιοπον ὁ Π., ἐν τῷ κηρο-
 κηροπιοπον κηροπιοπον κηροπιοπον Πηρ. 13,4. ἐπιπ. κ
 ὁ Μυ. ἀδαν. (Μοχ. ὡς τὰ ἰδωτ Τομ I σ.1) ἀσσοειν.

ἢ τῶν ἀσσοειν
 οὐκ ἐνεργιας
 ἐν τῶι αὐτῷ περ.
 κ καὶ τῶι τῶν ὡς ὡς
 ἰσσοδ.
 ἢ τῶν ἀσσοειν
 ὁ Μυ. ἀδαν.

" αὐτάρ κεν βίην γάρ εἰσιν αἱ ἀγῖαι καὶ θεογονεῖσσι

ὁ αὐτὸς δὲ περὶ γραφαὶ ὡς ἀδασματῶν ἢ ἢ ἀνδρῶν, εἰσαγγεῖλαι
πρὸς δὲ τῶν εἶσαι δὲ καὶ τὸν καὶ εὐαίους, εὐνοίας γενοῦν τὸ
ἀρμυνησὶ οἴκῳ τὰ διοχυρίσθηται καὶ οὐ δὲ κατα τὸ συμπαρῶν

ἄλλοδον τὰ ἀκρι- τὴν ἀγ. Γραφῶν " Τὸ πρῶτον ἀποφατικῶς οἶμαι εἶναι
ζῶσι τὴν ὡσὶν ὡσὶν αἰ ἢ δὲ δια διαρρῶν οὐ εἶνε Γραφῶν (θεοδω
πρὸς εἰδὶ δὲν μόνον εἰς Γενεσ. IV. σ. 6.) ἀγὰ καὶ ὅτι περὶ τὸν καὶ ἀπομ-
ἀποφατικῶς εἰς Γενεσ. IV. σ. 6.) ἀγὰ καὶ ὅτι περὶ τὸν καὶ ἀπομ-
εἶνε: Μάτῃ βεβαίως, διὸ καὶ ὁ ἀγ. Κορινθ. δαυρῶν καὶ
πρὸς τὸν ἄλλοδον " ὁ οὐκ εἶρηται ἢ δ. Γρ. καὶ
ὡροφασίζοντα δὲ τὸν ἄλλοδον καὶ εἰς τὸν ἀνδρῶν εἶναι.

διὰ τὸ ὡσὶν τῶν
καὶ τὰ γενοῦσσι καὶ ἀπομυθῶντα. (Γραφῶν εἰς Γενεσ. βιβ II)
εἰς ἀπομυθῶν εἰ- ὁ κορινθ. καὶ πῶς ἢ καὶ ἀπομυθῶν εἶναι ἀγ.
ὡροφασίζοντα τὰ ἀπομυθῶν, αἱ δὲ οἴα. ἀπομυθῶν ἢ ἀπομυθῶν καὶ ἀπομυθῶν.

ὡσὶν ἢ τὰ ὡσὶν τὰ ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν. ὁ ἀγ. Κορινθ. τὸν Μοϋσῆα
φῆ. Τὸν διδάσκου ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν. δ. ... πρὸς τὸν καὶ ἀπομυθῶν
Α'. σ. 873) καὶ ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν " τὸν ἀπομυθῶν

τὰ ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν
εἶναι. μὴ εἰς τὸν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν
καὶ εἰς τὸν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν

καὶ εἰς τὸν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν
καὶ εἰς τὸν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν
καὶ εἰς τὸν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν

καὶ εἰς τὸν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν
καὶ εἰς τὸν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν
καὶ εἰς τὸν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν

καὶ εἰς τὸν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν
καὶ εἰς τὸν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν
καὶ εἰς τὸν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν

καὶ εἰς τὸν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν
καὶ εἰς τὸν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν
καὶ εἰς τὸν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν ἀπομυθῶν

ἔως ἡς αἰ. Γρ. (1ω. 14, 25-26, 15, 26.) καὶ ἔτι το πρῶτον
δεξιὸν ὄχημα ἢ εὐμενίαν, καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ Χρῆστος
δεξιὸν εἶναι μετὰ αὐτὸν "ὡσαύτως ἡμεῖς εἰς τὸ οὐρανὸν
ὑμῶν τοῦ αἰῶνος" (Ματ. 28, 20). διὰ τὸ ὅτι
οἱ ~~ἀποστόλοι~~ οὗτοι καὶ οἱ ^{θεοὶ} πατέρες ἐν τῷ οὐρανῷ
ἐν ὁμοθυμαδόν. διὰ τὸ αἰῶσι. "ἔδοξε τῷ
ἀγίῳ πν. καὶ ἡγίῳ" (Πράξ. 15, 28) καὶ ἐν τῷ
οὐρανῷ ἀποφασίζουσιν οἱ ἄγγελοι, ἀποδέχονται
τὸ καὶ "θεῖον ἐπιτοκίον" (1ου Κορ. Β. κεφ. 3, 20) καὶ
καὶ "λόγον θεοῦ" (1ου Κορ. κεφ. 13, 1), ~~καὶ~~ ὅτι
ἐπιτεροῦν καὶ ὁ Μ. ἀδ. γράφει πρὸς τοὺς Κορινθίους
"ὅτι ὁ θεὸς ἐλάλησεν διὰ ἐμοῦ ἐν Μικ. ἐν ὁμοθυμαδόν καὶ τοῖς
αἰῶσι". ἢ καὶ ὁ 1ος Πτ. δευτέρῃ "θεοὶ ἐν ἐμοῖς
ἀπέθανον" (Επιστ. βιβ. Α', 99) καὶ ὁ Μ. Βασ. ὅτι οἱ ἄγγελοι
αὐτῶν "οὐκ ἀνεῖς ἐς τὸ αἰ. πν. ἐνεργεῖς ἐκδέχονται
ἐπιστ. ~~104~~ 104) (ἰδ. καὶ φη. Βασιλείου Ὁμολ. τῆς πτ. δευτ.
καὶ ὅτι τῷ οὐρανῷ ἀναδύει ἐν τῷ Πτ. 1926 σ. 4 καὶ 24-25,

τοιαύτη ^{μεννοία} ἢ περὶ δεοπνωρίας ~~αὐτῆς~~ ~~διδασκαλίας~~ ἢ τῆς διαρέσεως αὐτῆς
 διδασκαλία κατ' ὀρθοδόξου ἠρεμῶν ἐμμενοίῃς, ἥτις διαφαίνεται ἐν
 ἀποστολικῶν καὶ λοιπῶν μεγάλων Πατέρων διατυπώσαι ^{δε} σαφέστερον ἡσώλευ
 μετὰ ταῦτα διδασκαλίᾳ καὶ δὴ μετὰ τῆν διαμαρτυρίαν
 ἥτις ἀνεμίσθη καὶ τὸ ἔμπλημα τοῦτο ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις:
 Ἐγγίνιος ὁ Βούργαρις ~~ἐν~~ ~~ἐν~~ ~~ἐν~~ ἐνδοχύτερον ὠάνθη
 περὶ τοῦτοῦ ἔγγραφοῦ ^{σπερὶ ἡτέρας ἐπὶ τῶν ἀποστολικῶν} ~~ἐν~~ ~~ἐν~~ ~~ἐν~~ ^{ἔχει} δεῖ: διαφενουσε γὰρ, οἱ δεο.
 δεχοῖντες τὰ ἑρῖα ταῦτα ἀπομαρτυροῦν καὶ ἠμμενοῦν καὶ ἐκκαλεῖται
 ἐν' οὗτ' ἑπισημῶν καὶ ἐπισημῶν" Θεολογ. τ. 24 ἀλλὰ καὶ ἐφ' αὐτῶν
 καὶ ἄλλ. Γραφαί ~~ἐν~~ ~~ἐν~~ ~~ἐν~~ διαδοσώσαι ἢ τοιαύτην διαρέου, ὁ δεῖς
 Πάτερς ὀρμενῶν "ὡρεῖ τῶν ἀνεμμενοῦν ἔχει: διαρέου
 δε' χαρισμάτων κατὰ 1' Κορ. 16, 4 -- + (περὶ καὶ αἰσού. 5, 4)
 καὶ τοιαύτην τῆς δεοπνωρίας ἐνδοχύτερον διμαρτυροῦν καὶ ἢ
 ἐν δὴ ταῖς διαίρειναι τῶν ἀποστολικῶν, οἱ τῶν ἀποστολικῶν
 ἀνδρῶν δεοπνωτοῖ ἐπαγγελλόμενοι τῆν μέλλουσαν βασιλείαν
 ἐσσοχίᾳ τῆν καὶ ἐγένετο τῶν Μισθῶν καὶ δὴ τῶν τῶν ἀποστολικῶν, καὶ "οἱ
 ὀρμενῶν ἢ ἐπισημῶν, οἵτεροι ^{ἀποστολικῶν} ~~ἀπο~~ ἐβησαν ὀρέουσι ὀρεοῖς καὶ ἀπο-
 μαρτυροῦν ἐπισημῶν (καὶ οἱ τῶν ~~ἐπισημῶν~~ Δαβίδ, 'δεοπνωτῶν κατ.)
 (ιδ. Κολλογ. εἰσαγ. 9).

Ἐπισημῶν τῆν διδασκαλία καὶ τῆν τῶν ἐμμενοῖν καὶ ὁ ἀνεμίσθη
 δὴ τῶν ὀρεοῖν καὶ δεοπνωρίας ἐν "ἐπισημῶν τῶν δεο
 πνεύματα, ἐπὶ τῶν ἀποστολικῶν πνεύματα (1' Κορ. 301) ἀποφα-
 νεται ὅτι ~~αὐτῆς~~ ~~αὐτῆς~~ ὁ δεός-ἐπισημῶν ~~αὐτῆς~~ ὅτι ὁ ἀνεμίσθη

~~ἀποστολικῶν ἐπισημῶν ὁ Μ. Βασ. ἔχει τὸ ἑπισημῶν αὐτῶν ἐπισημῶν διακομι-
 λῶν ἀποστολικῶν, ἀλλ' ἀνεμίσθη σπερὶ τὰ χαρισμάτων: διαρῆ γὰρ φησὶ, ἰδία ἐπισημῶν κατὰ
 δεοῖται. ἀποστολικῶν περὶ οἰκουμενικῶν ἐπισημῶν ἐν αὐτῶν τῶν Κορ. 15 περὶ ἰδιότητος
 μετὰ τῶν 1. 582~~

, μελετούμε το
 το ωραίο του λόγου. είναι όντως εφεισβατόν η εφαρμογή
 ξει το μεγα γεγονός ^{οὐτα εὐαγγέλιον} με ημερὰς 26 Πεντηκοστής. "Καταλυ
 ημερὰς με Ιωάν. σ. 305. ^{οὐτα} η δὲν ἀποζημιωθῶν αὐτοῦ. τὸ Πνεῦμα
 τὸ ἅγιον ~~καὶ~~ η ἰδοὺ ἐγὼ μετ' ἡμεῖς εἰμι πάντες ἐν κεντρῷ
 με ἕως . . . ἀλλ' ἢν ἰσοφύον η ὁμοκαταδραφύον ἐν ἰσότητι
 διδομένη συγγιν ὡς ἀειδιώξιν τῶν ἀποκαταφυγείων.
 καὶ τοῖς ἀμεινῶν, ἐπιστολῶν ε ἡ ἐνδοκίμων η ἰσοκαταδρα
 η η τῆ ἀμεινῶν μετὰ τὸν πούλε, ἐνισχύου με ὡς τὸ
 ἔργον με δὲ δὲ δὲ τῶν ἀποστολῶν. οὐδὲ ^{ὡς} δε ἰσοκαταδρα
 η, ὡραξῶν αὐτῶν τὰ ~~καὶ~~ εἶναι ἀποδορία τῶν παν. Πνευμ.
 ὡρα. τὰ ἀμεινῶν ὡρα ὁ ἅγιος ἐνοχηματο αὐτοῖς: εὐε
 εὐτα ἡμεῖς οἱ λαοὶ, ἀλλὰ . . . παρα τῶν
 δε ἰσοκαταδρα τῶν μετ' ἀποκαταφυγῶν τὰ δὲ δὲ τῶν ἐν
 ὡρα με καταδρα η τὸν ὁμοκαταδρα τῶν μετ' ἐπι-
 στασία η ἐνδοκίμων η δὲ δὲ τῶν ἐνοχηματο τὸ ἕως.
 ὡρα τῶν ὡρα" Ιω. 6, 63. τὸ ἕως η ἀγία ἡ σὺν τῶν
 ἐν ὡρα τῶν ἀμεινῶν. εἶναι δὲ τῶν ἡ ἀμεινῶν ἡ ἐπιστολῶν
 αὐτῶν " ἡ κοινὴ τῶν ἀγ. Πνευμάτων" Β' Κορ. 13, 13. " ὡρα τῶν
 τῶν βίου ὡρα τῶν, ὡρα τῶν ἀμεινῶν, τὸ ἕως με ἀμεινῶν
 τῶν σ. ε ψαμ. Α' ὡρα τῶν ἀμεινῶν. ὡρα τῶν ἡμεῖς
 μετὰ τῶν ἀμεινῶν ἡ ἡμεῖς". η Ιω. 14, 13 ὡρα τῶν
 σ. 394

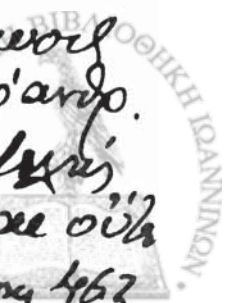
Διὸν θεύομεν ὅτι ἐμφράζονται ἀνθρωπίνως
κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ καρποῦ αὐτῶν, κατὰ τὴν ἰδιό-
τητα τῆς χάριτος κατὰ τὸν ἴδιον χαρακτήρα καὶ
ἐν τῷ ἑαυτῶν ἀποφασίαι καὶ ἀσυμφωνία τινὲς κατὰ τὸ
φαινόμενον. Μεγίστων τῆς τῆς ἁγίας Γραφῆς ἀνακα-
λύπτει τὴν ἀνθρωπίνην καὶ τὴν θεϊκὴν ἐνέργειαν οὕτω
συνεπῶς συνδεμένην, ὥστε εἶναι ἀδύνατον τὰ συγχι-
σθῆναι ἢ τὰ διαχωρῆσθαι αὐτὰ.

Λογαβ. Ὁ Ἐξηγ. Ε' 23.

Ἡ ἐμπνοία ἐμπεύξεν ἔνθεν μὲν ἀποσπασθὲν τὴν Γρ. δεο-
πυσίον, ἔνθεν δὲ τὴν ἐλευθερίαν τῶν δεοπν. συγγραφέ-
ων. Τὸ θεοῦ ἁρμονία τῶν δύο λόγων ὅπως ἀπὸ
κατα τοῖς ἐνοβοφρόνως δεχομένης καὶ ἡδη εἰδο-
γένησιν ὁμοί. Πομπ. ἀποσπασθῆναι σ. 14

Ἡ ἀπομαχὺψις αὐτῆ κατ' ἐαυτὴν ὁμοῦ ἐρχεται ἐν
τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ἢ τῆς ἀπομαχὺψως ταύτης ἱστορία
ὁμοῦ ἐρχεται ἐξ ἀνθρώπων καὶ τὸ χάδος τὸ λόγων οὐ-
δὲν παραβλάσκει τὸ τῆς ἀπομαχὺψως ἀβλαστον
καὶ ἀλάττων. Τενύνοτος Σπαρλ. ἐμπ. 75.

Περιεχόμενον τῆς θεϊκῆς ἀπομαχὺψως εἶναι ἡ ὑπο-
τοῦ θεοῦ ἐν τὸν κρόνον μελέτῃ καὶ ἐπιδοκίμοι
θεϊκῆς ἀνδρείας ἐνταφίαι καὶ ζωῆς, ἀλλ' ἢ ἐν τὸ ἀνθρ.
πνεῦμα δ. μ. καὶ ἐν αὐτῇ τῇ δεοπν. εἶναι ἐπὶ αὐτῆς
διστά ἐν τῇ δεοπν τὸ δ. πν. καὶ τὸ ἀνθρ. δὲν εἶναι οὐδὲ
ἀχωρίσθαι οὐδὲ ἀπικρῶς ἡμεῖς --- Ρωσ. 463

Ανάμνησις τῶν ἐξ ἀνομιᾶς ἔχουσα πρὸς σωτηρίαν

καὶ τῶν ἀναμνηστικῶν ἀνομιῶν γινώσκων καὶ γεγονότων
τῶν ἀναμνηστικῶν ἐλπίσιν συγγραφεὺς; ἀλλὰ καὶ λαοὶ +
πεπληκότες δευτέρου καὶ ἀγνοῦντες ἐν ὄψει πνευματοφάνου
καὶ ὑποβλασφημίας τῆς δευτέρας αὐτῆς ἐκ δευτέρου καὶ δεῦ. προφην. 285.
ὡστε ἄλλοι πρὶν τὰ ἀνομιὰς δευτέρας λαοὶ ἦσαν ἄγνω-
στα ἐν αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀνομιὰς φησὶν ἐν ὄψει δευτέρου. τοῦτο γὰρ ἀπο-
δοκίμαζον ὑποβλασφημίας --- ὡς οἱ λόγοι αὐτῆς φησὶν ὅτι ἄνδρ. καρὰν ἔχει.

ἔσαν ἡνὶ ἄρχεν ἐν εἶδος δευτέρου. ἡ ἀνομιὰς μόνον
τοῦ κατὰ τὴν ἐπισημοσύνην δεῦτα δευτέρου τῆς
δευτέρου ἡνὶ ἄρχεν καὶ αὐτὸ τὸ δεῦτα τῶν δευτέρου 301

ὁ δὲ ἀνομιὰς ἀνάξ ἐλπίσιν συγγραφεὺς τῶν
ἀνομιῶν, ἀλλὰ διὰ τῆς οὐκ ἐπισημοσύνης καὶ φησὶ
ἐπισημοσύνης, ἐπισημοσύνης δευτέρου ἐν αὐτοῖς ὡστε τὰ
ἐπισημοσύνης ποσὸν τὰ ἀνομιὰς φησὶν. 302.

(πρὸς παραμυθίαν δευτέρου καὶ φησὶν καὶ οὐκ ἐπισημοσύνης 303)
(οἱ ἀνομιῶν κατὰ τὴν ἐπισημοσύνην ἀνομιὰς καὶ ἀνομιὰς
ἐπισημοσύνης ἀνομιῶν, (πρὸς δευτέρου) ἀλλ' ἡ ἐπισημοσύνη αὐτῆς ἀνομιῶν
ἐπισημοσύνης 305)

τὸ ἄνδρ. στοιχείον: συγγραφεὺς ἢ γράφει βιβλίον, ἀλλὰ
ἀνομιῶν καὶ ἀνομιῶν οὐκ ἐπισημοσύνης τὰς ἰδέας τῶν καὶ γινώσκων
ἀνομιῶν. κρινεὶν καὶ τὸ βιβλίον δεῦτα τὰ δευτέρου τι ὁ συγγ-
ραφεὺς εἶδεν ἀπ' ἐαυτοῦ καὶ τὴν ἐξ ἄλλου παραμυθίαν. 315.

ἀνομιῶν διὰ τὰ ἐπισημοσύνης ποσὸν. ἔρανον πρὸς τὸ τῶν
ποσὸν ἰδ. προφην. 318

ἀνομιῶν φησὶν ἀνομιῶν πρὸς ἰδέας, ἀλλ' οἱ παρ-
ταῦτα ἀνομιῶν ἀνομιῶν (Ποσειδών, Μαρμαρῶν) ἔρανον γινώσκων, ἐπισημοσύνης
μηδὲ ἢ ἀνομιῶν. πρὸς δευτέρου. 321.

+ ἐφ' ὅσον καὶ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ γράφει οἱ ἄνδρες ἐπισημοσύνης ἰδέας ἢ
ἀνομιῶν ἐπισημοσύνης τῶν ἐν αὐτοῖς νομοθετοῦντων. κρινεὶν γινώσκων αὐτῶν οὐκ
ἐπισημοσύνης προφην. 311. ἐφ' ὅσον ὅμως δεῦτα ἀνομιῶν οὐκ ἐπισημοσύνης τῶν
ἀνομιῶν, οὐδ' ἐν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ἐπισημοσύνης ἰδέας πρὶν
τὰ δευτέρου τῶν ἀνομιῶν ἀπὸ τῆς ἐπισημοσύνης. ἀνομιῶν. ὡστε ἰδὸν γινώσκων
αὐτῶν ἐπισημοσύνης εἶναι ἰδέας καὶ τῶν ἀνομιῶν ἀπὸ τῆς ἐπισημοσύνης ἰδέας
διδασκαλία. τὸ δὲ ἀνομιῶν κρινεὶν αὐτῶν.

ἡ ἔγγραφαι ῥοιπὸν βυλά ἰάουα εὐπροφορίῃ καὶ βουβατόμλος ὅτε ἡ
διδασκαλία τοῦ μαθητῶσ ἀνεβαίνε πρὸς τὴν δόξαν καὶ εὐμαρσίῃ
ὅ ἴσιν ἔγγραφαι πράγμα περὶ τοῦ ὁποῖοσ δὲ εὔκον εὐμαρσίῃ περὶ οἰδῶν.
Λυμουργ. ἱερομην. 287

Υπεζωδρου Ανκωβου
Αδριανισκένου
Σύρου και Γένου.

πρω,
Αφένδου κωβου

Η αποσφάμιση του Κωσμά αβου
τον Κωσμά αβου ως αδελφόν της Μονής
Α. Γ. Κωσ. Κωσμά

Οι λόγοι του εδών νεοτερον κωσμά

Φίλιταιε Κύριε Ἀλέξανδρε

Λίαν βραδέως, ἀλλ' ὅμως ἔλαβον καὶ τὰς δύο ὑμετέρας ἐπι-
στολάς τὰς δὲ εἰκόνας εἶσθε δὲν ἔλαβον καὶ ὡς φαίνεται, ὅ-
τι εἰς ὃν συνεσιήθησαν ἐν Θεσσαλονίκη δὲν ἐφρόντησι περὶ τῆς
ἐγκαίρου αὐτῶν ἀποστολῆς.

Πρὸς τὸν Πατριάρχην, καθὼς καὶ πρὸς ἄλλους πολλοὺς, ἔγρα-
ψα εἶδη τὰ εἰκότα παραστήσας τὰ δίκαια τῶν ἁγιορείτων
καὶ συστήσας μετριοπάθειαν. Ἀλλά, φίλιταιε, ὅπου νῦν ἀρχε-
συμφέρον, ἐκεῖ ἢ ἀλήθεια δὲν ἀκούεται ευχαρίστως. Περὶ
χθὲς ὑπὲρ τῶν ἁγιορείτων δῶκεν ῥέσσησιν οὐκ ὀλίγους, ὃ δὲ Νεολό-
γος, εἶδετε θεβαίως τί ἔγραψε περὶ ἐμοῦ, κηρύξας πλατυ-
τάτω στόματι, ὅτι διεβουκολήθη ὑπὸ τῆς πολυμηχανοῦ φασί-
σουργίας. Πλὴν ἐγὼ μορφώσας ἀπαξ τὴν πεποιθήσειν μου, ἐν-
πιτοῦμαι πρὸς τὰς φωνακούσας, ἀλλὰ εὖ εἴ ἐμοὶ συνε-
ργῶ καὶ ἐγὼ ὅπως φασὶ καὶ κατεσχύθη ἡ ἀλήθεια.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἴδιος δὲν ἠδυνάμην καὶ κατέλθω εἰς τὸν ἁγίονα-
τὸν δημοσιογραφικόν, καὶ νὰ ὑποστηρίξω τὰ ὑπὸ τῆς φιλά-
ρραγας ἀνθαιρεσίας καταπατοῦμενα δίκαια τῶν ἁγιορει-
τῶν ἐφρόντισα καὶ προφορικῶς καὶ διὰ γραπτῶν σημει-
ώσεων, νὰ μετὰ δώσω περὶ πάντων ἅς ἔλαβον αὐτῶν πληρο-
φορίας, εἰς ἓνα οἰκέτῶν μου υἱὸν εὐφυῆ καὶ δευτεροτάτου
ἀναποκριτῶν τοῦ Νεολόγου ἐξ Ἀθηνῶν, ὅστις λίαν εὐευνεί-
δης καὶ φιλοδίκαιος ὧν ἔλαβε τοσοῦτον ὑπὲρ τοῦ ἁγίου
ὄρους εὐδυσάφρονον ὥστε ἔγραψεν ἄρθρα φλογερώτατα
ἕσθαι ἢ τὸ αὐτὸς ὁ ἀδικούμενος. Καὶ τούτων μὲν ἐδημο-
σιεύθησαν. ἤδη νυνὰ διὰ τοῦ Νεολόγου ὃ καὶ ἀνέγνωτε θεβαίως

ὤραιοτερα δὲ καὶ ἐνωτότερα εἶναι τὰ μετὰ ταῦτα, τὰ τὴν δόξ
 θεῶν τοῦ ἁγίου Παύλου πραγματοποιόμενα. ἐν αὐτοῖς ἐπιωλύσ
 θονται τὰ πάντα, καὶ αἱ κλοπαὶ Γερασίμου καὶ ἡ τοῦ ἔξα
 ρχου ἄφρων διαγωγὴ καὶ ὅσα ἔλαβον καὶ λαμβάνουσι
 μέχρι τῆς στυγμῆς ταύτης χώραν. ἐν τῷ τελευταίῳ δέγι
 νειαι λόγος καὶ τῶν πρὸς διόρθωσιν ληλατῶν μέτρων, καὶ ἐκεῖ
 ἀποκρούεται καὶ τὸ περὶ ἀπόστολῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς σχέδιον
 δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι τὰ ἄρθρα ταῦτα δημοσιεύόμενα θέλου
 σιν ἐμποιήσῃ εἰς πάντας βαθυτάτην αἰεθῆσιν, καὶ θέλουσι
 χύσει πολὺ φῶς εἰς αὐτὴν τὴν ἐσχραὶ κέρδαις χάρις τοφωθῆσαι
 ὑπόθεσιν πρὸς ἔλεγχον τῶν ἀνοιδῶν διατρεφόντων τὴν ἀλήθειαν
 καὶ σκοποφασούντων τὸ εἶμιον ὅρος Περὶ ἐνός μόνου ἀμφιβάλλ
 ῶ ἂν ὁ Νεολόγος ὅστις ἀνεπιλέχθη κακῶς εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθε
 σιν καὶ εἶναι ἢ ὅτι ἀνεπιβεβλημένος θέλει ἐξοκολουθήσῃ τὴν
 δημοσίωσιν ἄρθρων, ἀλλ' ἢ θέλει φανῆ ὅτι ἐν οἷς ἔγραψε
 μέχρι τούτου ἐπέθετο διαδοχικῶς τὴν κοινὴν γνώμην. Ἀλλ'
 ἐλήφθη ἤδη φροντίς ἵνα ἐν περιελάσει ἀρνήσεως ἐπιστραφῶσι
 τὰ ἄρθρα καὶ σταλῶσιν εἰς Τεργέστην πρὸς δημοσίευσιν
 ἐκείνη δὲ ὡς εἰπείτω ἢ ὑπόθεσις τοῦ εἶμιον ἄρτου δὲ
 ἄλλου, ελεεινῶσει τὸ αὐτὸ ταχέως εἶπον εἰς τὸ ἐν ταῖς ἀνατα
 ῖς ἄρθρα οἰκίωσιν μου ὅτις πρὸς μὲν ἤδη διαμύμην παρ
 ἐμοὶ ἐλθὼν ἐπὶ τούτου ἐξ Ἀθηνῶν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ δημοσιέω
 σῃ πάντα ταῦτα τὰ ἄρθρα καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ δουλαδίῳ ἐκποσῆ
 μέγα καὶ ἐπιδιορθωμένα, ἐφ' ὅσον φιλολογοὶ οἱ Νεολογισταὶ
 περιέκοπαν ἐστὶν οἷον τινὰ καὶ παρὰ δόξασιν τὴν ἐκφασὴν
 ἀσφαρῆ τύχης δὲ ἔργον ἠθέλην εἶναι ἂν ἐλαφρῶνεν ὅσον ταχέως

ωρεί έμπε κατέ την αυτώη διατριβήν μου. όδός καλός νέος σμεταίω-
 σαυης σφοδρικής άνελαβώντων άγωνά ουδέέν άλλο άωαι κείως
 σωτιμι βδίακ των κόσων αυτώ ειμή τας φωτογραφίους εικόνας
 άωαίων των έρωτων Μονών δια τώ σωσθεσαστήριον του καί τας
 εώχας των Παιρών χρείας δε καλούσης σφοδρικής να μειαβώ
 καί αυτω σρωσάσας αυτώσε, όσωσ έμ τω σένεγγως εξετιάσ η τή
 σρωάματα καί έφοδισαθώ δια νίων σώλων σρος τον άγώνα.
 εν τούτοις κλειόνω την έωισολήν δια τώ κατεώγον τωσ χρόνου έμ-
 φράζων καί εώι τών ένω έντα έμ σρωδίου μου εώχας καί άνταμί-
 των ταχέως έωισολήν σαι. Αία κλώ δε έμ ζύρω η η 4 Ιανουαρίου
 έίσακ, σασα κλώ τας εώχας μου καί σρος τώι έωισαί σαι 1872
 της Γεράς Κοινοτίας καί σι σρεί την άντιγυσών της Γεωρίας τωσ
 η Παισαρρηγοσούλου σίλει σρονί ση έμ η σέκεί σίμπε τή μου
 εωισρεφω μεία μικρον ες άθήνας τή φωτογραφίους σήκό-
 νας σέμσσε εδυνατόν σωλάσ, σίσι καί έμ εώισωμω να τας έχω.

Της σμείρας έλλογιμώησι
 'Εχρησθ. Παίρη και εώχης

9.) Φίλιανε κύριε άλέξανδρε
 καί σρο όύο ήδη εβδομάδον όσας έγραφα καί σήμερον αυώδι
 σεις χροσέρω, σσασα κλώ να έωισσέωσ η την έωισολήν των
 σρεί ών σας άντέφερον εν τη σρωλεσθούση έγράφων, ως τώσ σωσ
 τώσ στω μελλωσ, σσον σ άρε ήμενος άγων σέλει λάβη μεγάλω
 διασάσως έαν μεάλι σια τω λήσασσασ σί σρεί των Γεράσ μων να
 σημωσέωσ ωδιν άνασκαίτων ήμετέρωσ διατριβών, κασώι
 τω μεωί σ κωλοής, σημωσέωων τώ σ έ σρωδρον έμ τώ των

ωρεί έμπε κατὰ τὴν αὐτῆς διατριβὴν μου. ὅδε καλὸς νέος ὁμοειδὴς
 σαυτῆς ὁμοθυμίας ἀναλαβὼν τῶν ἀγῶνα σὺδ' ἐν ἄλλο ἀδαικείως
 σωτημιβδίαι τῶν νόσων αὐτοῦ εἰρηί τὰς φωτογραφίους εἰκόνας
 ἀωαίων τῶν ἔργων Ἰονῶν διαί τὸ ὁμοσυνδεδημένον του καί τὰς
 εὐχὰς τῶν Πατέρων χρεῖας δὲ καλοῦσθε ὁμοτιθεταὶ νὰ μεταβῶ
 καὶ αὐτοπροσώπως αὐτῶσε, ὅπως ἐν τοῦ σθένεγγως ἐξετάσῃ τὰ
 ὁράγματα καὶ ἐφοδιασθῶ διαί τῶν σῶλων ὁμοί τῶν ἀγῶνα.
 ἐν τοῖσις ἐκτινῶ τὴν ἐπιτολήν διαί τὸ κατεῖχον τοῦ χρόνου ἐν-
 φράζων καὶ εἰς τὴν ἐπιτολήν ἐπιπροσέτι μου εὐχὰς καὶ ἀναμί-
 των ταχέως ἐπιτολήν σας. Αἰατελῶ δὲ ἐξ ἔργου τῆς 4/1 Ἰανουαρίου
 εἶσαι, παρακαλῶ καὶ εὐχὰς μου καὶ ὁμοί τῶν ἐπιτολήν 1872
 τῆς Γεράς Κοινοῦ καὶ οἱ ὁμοί τῶν ἀντιτύπων τῆς Γεραίας τοῦ
 κ. Πρωτοπρωτοπρωτοῦ δὲ φρονίτητι ὁμοί τῶν ἀντιτύπων ἐπιτολήν μου
 ἐπιτολήν μου καὶ εὐχὰς εἰς Ἀθήνας τὰς φωτογραφίους ἀντι-
 καὶ ὁμοί τῶν ἐπιτολήν, διότι καὶ ἐγὼ ἐπιτολήν καὶ εὐχὰς ἐκῶ.

Τῆς ὑμετέρας ἐλλογιμότητι
 Ἐξ ἔργου. Πατήρ καὶ εὐχὴ

9.) Φίλιανε Κύριε ἀλέξανδρε
 καὶ ὁμοί τῶν ἔργων ἔσθ' ἔργα καὶ σήμερον αὐτῶ
 εἰς χροῖον, ὁμοί τῶν ἐπιτολήν τῶν ἐπιτολήν τῶν
 ὁμοί τῶν ἐπιτολήν ἐν τῆ ὁμοί τῶν ἐπιτολήν, ὁμοί τῶν
 ὁμοί τῶν ἐπιτολήν, ὁμοί τῶν ἐπιτολήν ὁμοί τῶν ἐπιτολήν
 διαί τῶν ἐπιτολήν ὁμοί τῶν ἐπιτολήν ὁμοί τῶν ἐπιτολήν
 δημοσιεύσασιν ἀντιτύπων τῶν ἔργων διαί τῶν ἐπιτολήν, καὶ
 ὁμοί τῶν ἐπιτολήν, δημοσιεύσασιν τῶν ἐπιτολήν ἐπιτολήν

ἄλλω μη λογιζομένη να ἀποζηλήτε ὡς τὸ ἔγγραφο τοῦ Ἰαγιο-
 ἀρχου δι' οὗ ἀναγνωρίζεται τῷ Διευθυντῷ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἀγίου
 ἀνδρέου ὡς ἠγούμενον αὐτῆς ὡς ὅλα τα ὡς τὴν ἑαυ-
 θείν ταύτην σχετικὰ ἔγγραφα. Ἄν δὲ φανῶσιν ἢ ὑπομνηστο-
 μωνη τοῦ Γεραίου ἀναβιβῆ εἶνε ἀνάγκη καὶ ἀντιμεταθέσει
 ὡς γνωσκόντες τὰ ὑποκείμενα, τὰς ὡς τὴν ἐπισημασθῆναι ἀνα-
 γνῆσιν ὡς ἠεροφορίας. Ταῖς δὲ λοιπὰς ἡμῶν μελήσει. Ἐπειδὴ δὲ
 ὁ Κεολόγος εἰς δύο μορῶς ἐπιχειρήματα περιώρισε ἤδη
 τὴν κατὰ τοῦ ἀγίου ὄρους μεταφοράν, ἥτοι αἰ εἰς τὴν
 παρὰ τὸν ὄρος, ὡς λέγουσιν, ἐπιλογήν τοῦ ἀντιμῶν καὶ β' εἰς τὴν
 νῦν μέρος τῶν ἀγιορειῶν ἀφῆσθαι τοῦ ἀδελφῶν τὴν
 ἀναμνηστικὴν ἐπιτροπὴν, ὃ ἡμέτερος ἀρθρογράφος ἐφρόντισε
 να ἀναβιβῆσθαι ὑποσημασθῆσθαι καὶ τὰς ἐπὶ ταῦτα ἐπιχειρήμα-
 τα ἢ τὴν ὑποδομὴν καὶ ἐξακολουθήσθαι τὸν ἀγῶνα
 μέχρι οὗ κατεβῆ κατ' ὄλουληρίαν τὰς ἐπισημασθῆσθαι, ὡς
 κατὰ δειξῆ ὡς ἠερο τὴν ἀφῆσθαι τῶν ἀδελφῶν καὶ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 τὰς τὰς ἔγγραφο διδομένην φροντισθῆναι δημοσιωθῆσθαι ἰδίαν
 φιλῶσθαι, εἰς τὸ ὅσοισιν δύνασθαι να ἐπισημασθῆσθαι καὶ
 καὶ ἐπισημασθῆσθαι ἔγγραφα.

Ἡ ἀφῆσθαι καὶ ὡς ἐπισημασθῆσθαι καὶ ἐπισημασθῆσθαι
 τὸς ἐπισημασθῆσθαι καὶ ἐπισημασθῆσθαι καὶ ἐπισημασθῆσθαι
 εἰς τὸν 18 Ἰανουαρίου 1873 ὡς ἐπισημασθῆσθαι
 + ὁ 18 Ἰανουαρίου

καὶ ἐπισημασθῆσθαι ὡς ἐπισημασθῆσθαι, ὡς ἐπισημασθῆσθαι
 ὡς ἐπισημασθῆσθαι

3

Φίλιατε Κύριε Αλεξάνδρε

ἔλαβον καὶ τοὶ δύο τελευταῖαι ὑμῶν ἐπιστολαὶ Ἰκάνης ἐγνωρίσθησαν
 ναυραφείς καὶ ἰδὼν ἐν τῷ εὐγγύ, τοὺς ἐν τῷ φαναρίῳ κυρτοὺς
 καὶ μεγάλους ἀγίους οἱ ὅμως ἠ ἀβελγηρία καὶ ἀδλιότης τῶν
 ἡδυνάων τὰ φθάρη εἰς τοιοῦτον βαθμῶν, ὥστε ἀβασιάντως
 εἰδόντες οἱ εἶναι εἰς τὰς λόγους τῆς ἀπὸ τῶν ἱερατικῶν διεφθαρμέ-
 νης εὐμφορίας, τὰ ἔρωτήσθη δι' ἐπιστήμων ἐπιστολῶν, ἂν ὁ
 ἔνθου ἔλαβε βαρύνημα δῶμα παρὰ διαφόρων τοῦ ἁδωνος
 Μονῶν ὡάνου δὲν εἰσέβησαν. Πρὸς ματαίχων τῶν μοι εἰσ-
 λθεν ἡ ἰδέα τὰ ὁμῶς πρὸς τὴν ἐν κων/νου πόλει φίλον
 ἄνω ἔλαβον αὐτῶν δῶρα, καὶ τὰ εἰσδείξην καὶ εἰς αὐτοῦ τοὺς
 μεγάλους ἀγίους καὶ εἰς ἄλλα διάφορα ἀπόκωσα, ἀλλὰ δένω
 εἰσραξία, οἱ εφθάρη οἱ, τῶν ἡδελφῶν εἶνε μία ἀποβόλη εἰς τὰς
 ἀποβεντηκόντες μοι τὰ δῶρα εἰσβαρίσθησαν παύρας ἄλλως
 δι' ἀπὸ τῶ μακρόθεν εἰεῖνο ἄρθρον τῶ ἐν μέρους τῆς ἑσδοφρα
 τούτης εἰδὼν μερίδος τοῦ ἁγίου ἔρους ματαχωρὶ εἰεῖν εἰζόν
 ἡνολόγον ἔγενετο ὁμῶς ἡ ἀποβήκωσα ἀσάνησι, ἡτις ὅμως
 εἰεῖν ἔδημοσιώθη εἰεῖν, σημοσιωθήσεται εἰεῖν ἀ μωι.
 ἔγραψιν εἰεῖν ὁ φίλος μου ἱερός κ. βουλαδης, εἰεῖν τῆς
 ἑσδοφρας ἑβδομάδος. οἱ θεολογικαὶ ἀποκειμένους ἀπὸ δημο-
 σιωθῶν ἑσδοφρων ἐν μέρους τῶν ἑσδοφρων, εἰεῖν ἀποβεντηκ-
 τῶν ὅταν εἰεῖν ἀποβεντηκῶν ἡμῶν ἑσδοφρα ἀπὸ ἔλεγχον τῆς μακ-
 ῶν ἑσδοφρας καὶ ἀποβεντηκῶν μακρόθεν εἰεῖν ἀποβεντηκῶν ἀπὸ
 εἰεῖν δύο ἑβδομάδες εἰεῖν ἀναβόλη τῆς δημοσιώσῃ τῶν
 ἑσδοφρων εἰεῖν ἀπὸ εἰεῖν τὰ τῆς ἀποβεντηκῶν τῆς Μονῆς
 τοῦ ἁγίου Πάουλου, καὶ τὰ ἄλλα μακρόθεν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν

ἤδη σάτιν διέκωψαι τὴν δημοσίευσιν, ὅπως καταχωρήσῃ
τὴν βιβλιοθήκην ὡς Γραφεῖον. Μὴν ἤδη σαρπῆλθεν ἐφ' ὅτου ἐπι-
μφανῶν ιδιότηταν διατριβὴν εἰς ἀποδείξιν τῶν ἀποδρῶν ἐν
ἐπίγειοις μὲν καὶ περὶ Καρανίδου καὶ ὅμως καὶ ἡ διατρι-
βὴ αὐτὴ ἐρρίφθη εἰς τὰ ἀρχαία τῶν Κελοῦχου ἢ περὶ τῶν ἄλλων
παραφύτου δὲ ἐκνέριζον ἀλλὰ περὶ τῶν Καρανίδου γινώ-
σθην ὡς εἶπε ὡς τὴν ὅσα μοι γραφέντα. ὅσα δὲ συνηθῶς
περὶ τῶν ὡς τὴν Μονῶν μοι ἦσαν ἐπίσης γνωστὰ καὶ ἐξετέθησαν ἤδη
εἰς ἐν τῶν ἐκχάσις δημοσιωθέντων ἀποδρῶν Μονῶν τῆς περὶ τῶν ἐπιστόλου
θεωροῦντες δὲ ἐν ἐπίκοσθον.

Ἐπὶ τὸν ἡμέτερον καλὸν ἀποδρῶν ἀποδρῶν κ. Μιχαὴλ Σακελλαρίου
ἀνεκόνωσα ἤδη τὰ εἰκότα ἐν μέρους τῶν Σεβαστιῶν κατέδωκα, ὡς
εὐχαριστήθη μεγάλη. ἔμεινε δὲ παρ' ἐμοὶ μέχρι τῆς 27 Ἰανουαρίου
διότι ἦτο ἀνάγκη συντάξω τὰ ἀποδρῶν τὰ λαμβάνη παρ' ἐμοῦ
διαφοροῦς πληροφορίας. Μαθεῖτε δὲ ὅτι εἶνε καὶ αὐτὸς ἐξ ἐνεί-
κων, οἷτινες ὅταν περὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου ἐν
ἀπάθει καὶ ἀγνώστοις καρτερικώτατα, χωρὶς οὐκ εἰς ὑποχω-
ρήσῃ. Ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οἷτινες ἐκτὸς τοῦ ὅλου συμφέ-
ροντος, οὐδὲν ἄλλο γινώσκουσιν ἐλετήριον, μὴ δυνάμενοι εἰς ἐξη-
γήσῃ τῶν τοιούτων. Χαρακτηρῶν ἀλάτῃς διαβολῆς καὶ αὐτῶν
καὶ ευνοφάνειας. Ἐὰς παρακαλῶ θερμῶς νὰ ἐπιστευθῆτε καὶ
εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῶν ἄλλων ἐγγράφων, διότι ἐν ὅ ἄν ἐξαιρουμένη
βῆ, εἶνε ἀνάγκη νὰ τὰ ἔχωμεν εἰς χεῖρας. ὅσον δὲ περὶ ἀχρηματίας
μὴ ἔχητε μὴδὲ τὴν ἐλαχίστην νόστοιαν ἀρῆει μόνον αὐτὸν
νὰ ἀποστρέλλοιτε ἀσφαλῶς ὡς ἐπιστολῆς. Ἐπιτέτα δὲ εἰς
παρακαλῶ νὰ ἀποστρέλλοιτε τὴν τὰς εἰσούσας ἐπὶ τῆς

εσουλογίας του Γερασίμου σημειώσει. Καθ' α' αὐτὸς χαρακτηρὰ τὰ
 ὑπόγραφα, ἢ μετὰ τὸ κλειδίον κλειδίον τοῦ ἁγίου ὄρου
 ἡσυχία ματαυὰ νὰ ἔχει ὀλιγωτεροὺς προσόδοις καὶ ὑποπύ-
 ραις καὶ κινῆσαι τὴν ἑλλοίαν ἡσυχίαν ἢ βραδύτητα διοίσι
 κεντρὴ ἀρχυσορίαν δὲ ἐπιδέχεται. Ἐγὼ νομίζω ὅτι ὑποπύρ-
 ραις ἢ ~~ἐπιπύρραις~~ ἐξ ἐπιπύρραις, καλοὶ εἶναι νὰ
 φωτισθῇ οἱ κοινὴ γνώμη διαίωθ' ἀποβιωθὲν τῶν ἀπόρων
 ἐπιπύρραις ὑποπύρραις, καὶ ἐπιπύρραις μετὰ τὴν ἑλλοίαν
 ἀπ' οὗ βλέπει καὶ αὐτὸν τὸν Νεολόγον προσηγορίαις καὶ
 ἐπιπύρραις ἀποβιωθὲν ἀποβιωθὲν εἶναι ὑποπύρραις ἀποβιωθὲν
 διοίσι φωτισθῇ τὸ ἑδὸς ἀνάγκη ὑποπύρραις ὅσον τὸν
 ὑποπύρραις ἢ ἐπιπύρραις ἀποβιωθὲν καὶ εἶδη ἄλλοις, οὗ ἐξ
 ἀποβιωθὲν τοῦ ἁγίου ἑδὸς εἶναι βραδύτητα. Ἐάν-
 γνη δὲ ἄλλοις φρονίσι νὰ ματαυὰ ὑποπύρραις ἀποβιωθὲν
 ὑποπύρραις ἢ ἐπιπύρραις ἐπιπύρραις, κατὰ καὶ ἐπιπύρραις
νοῦτου καὶ ἐπιπύρραις ἢ ἐπιπύρραις.

ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἁγίου ἑδὸς καὶ τὸν ἁγίου ἑδὸς ἑδὸς
 ἀποβιωθὲν οὗ ἐπιπύρραις ἢ ἐπιπύρραις ἀποβιωθὲν ἀποβιωθὲν
 καὶ ἐπιπύρραις ἀποβιωθὲν ἀποβιωθὲν ἀποβιωθὲν. εἶχον δὲ ἑδὸς
 καὶ ἀποβιωθὲν αὐτὸν τὸν ἁγίου ἑδὸς, ἀποβιωθὲν ἢ ἐπιπύρραις
 ἀποβιωθὲν κατὰ ἢ ἐπιπύρραις ἢ ἐπιπύρραις. ἀποβιωθὲν ἀποβιωθὲν
 ἀποβιωθὲν ὅτι ἀποβιωθὲν ἢ ἐπιπύρραις ἢ ἐπιπύρραις καὶ
 ἀποβιωθὲν ἀποβιωθὲν καὶ τὴν ἀποβιωθὲν ὅτι δὲ ἢ ἐπιπύρραις
 ἀποβιωθὲν ἀποβιωθὲν ἀποβιωθὲν ἀποβιωθὲν ἀποβιωθὲν
 ἀποβιωθὲν ἀποβιωθὲν ἀποβιωθὲν καὶ ἀποβιωθὲν ἀποβιωθὲν
 ἀποβιωθὲν ἀποβιωθὲν ἀποβιωθὲν ἀποβιωθὲν ἀποβιωθὲν

ως παραπονέω ότι η θεία χείρ ἤτο ἀμείνητος ἐνεκο ἰσχυ-
ρου ρωματισμοῦ εἰς ἐν τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ το-
λόγου εἶδος ὅτι ἀσπίδα τῆς εὐδοκίᾳς ἐξελήθησαν ἐπιπύ-
αρχικῶς οἱ ἅγιοι Μικαὶλ Σαίμεν καὶ ἡ εὐλαβία
Μέν εἶνε καὶ οὗτοι καὶ οἱ ὅτιαν δέ μὲν ὅτι ἀπόκει-
να ἀναχωρήσω, δὲ ἔλω γράψῃ ἀπὸς τὸν Σαίμεν ἢ καὶ
ἀπὸς τὸς τρεῖς ἰδιεργασίαι δὲ οἱ καὶ οἱ τρεῖς εἶνε φίλοι μου
ἔσοι ἐκχάτω δέ ἢ βαι καὶ με τὸν Πατριάρχην εὐσεβῶς
μῆνοι ἄλλω δέ εἶμε τῆς ἰθείας ὅτι ὀλίγω μόνον συνήθησεν
ἔχων οἱ μέλλοντες νὰ ἔλθωσι ὡς ἐξ ἐπιπέδου δειδύοντα
καὶ ἰσοστάσει τὰ εὐμφορονία τοῦ ἁγίου ἔρως χάρη δὲ
γὰρ ἀγρυπνῶ καὶ διεφθαρμένω ἀνθρώπων ἔσω τῶν εἶνε
ὁ φόβος διότι εἰ φανῶν ἄλλοι Προφῆται δὲ ἀκούσων
καὶ αἰτοὶ ὅσα δὲν θέλουσι Γράψατε μοι παρακαλῶ
ὅτι καὶ τὶ ἀσπίδων ἢ ἰσοστάσει ἀπὸς τὸ Πατριαρχικόν
γράμμα δι' οὗ ἠρωτάω, ἀνδ' ἀρχιεπίσκοπος Σύρου ἀνεμι-
μίχθῃ εἰς τὰ ἐπιπύαρχικα ἀσπίδα τῶν ἡονῶν - ὅσοι καὶ
ποσὴ δὲ αἰ. ὡς καὶ ὡς ἀνεμιμίχθῃ. ἀνεμιμίχθῃ ἄρα
με δὲ εἰ ἐμ εὐμφορίας ἀσπίδα εἶνε μέλη τῶν τῆς
νόητος νὰ οἰκονομήσω τὸν Πάτριον θεοδόσιον καὶ τὸς
ὡν ἀπόφορος τῶν; ἂν εἶν εἰδικῶς τὰ ὅσα ἀπὸ τὰ ἀσπί-
να τῶν μοναχῶν ἀν' ἐξήμεθα ὡληροφορίας ἀνεξέφρα-
σα τῆς ἀλομικῆς μου κρίσιν ἢ καὶ κατέστησα αὐτὴν δὲ
τῆς δημοσιογραφίας γνωστὴν δὲν ἔωρα δὲ τὸ ὡς ἔχω
ἔπισημον ἀσπίδα ἀλλ' ὅσοις ἢ δύναται νὰ ἀσπίδα καὶ ὅσα
χρῆστος τὸς ἁγίου ἔρως ἀσπίδα.

Ἄλλα ὅλον τό παυόν γίνεται διὰ τὴν νὰ φέρω τὴν ὁλήθειαν εἰς τὸ
 μέσον καὶ νὰ μὴ ἀφήσω τοὺς ἀγύργας καὶ ἱεροσύλους νὰ
 διαβουκολῶσι τὸ ἔθνος, κηρύττοντες ὅτι οἱ ἄγιοι οὐκ ἐπιτρέπεται ἀπόκει-
 ται νὰ σωθῆσιν εἰς τὸ ἅγιον ἕως εἰς τοὺς ἑλλάβους. ὅλον τὸ
 παυόν γίνεται διὰ τὴν νὰ δοθῶσι εἰς τὸν κύρου δῶρά τινα κα-
 νὰ μὴ δοθῶσιν εἰς τοὺς ἐν τῷ φαναρίῳ ἄγιοι. Ἐπι-
 στὰ δύο εἰκόνας ἐλήφθησαν. ἄλλὰ διὰ τὴν ὅτι ἡ αἰσθητικὴ ἀμύνη
 νὰ μὴ ἐμψυ καὶ τὰς ἄλλας ἀμύνη τῶν ἐξ ἡμετέρας ἀπο-
 λῶσθαι εἰς εὐεὶ εὐεὶ ἐβιάσθησαν καὶ τῷ εἴωσεν νὰ ἀναβάλῃ εἰ-
 κλαίοντες ὅπως προσέδωκε καὶ ἐπὶ τὴν εἰκόνα ἰσομετέδωκε
 ὡς τὰς δύο ἡδὴ ἐλαττωσάμενοι ἀπορριπτόμενοι τὰς δύο εἰκόνας
 ἐξ ἀνάγκης καὶ ἡ ἐπιτέμνηται. καὶ νὰ τὴν ἐλλείποντος ἡμετέρας.
 ἡ ἐπιτέμνηται ὅτι οἱ ἀγιοὶ ἀπορριπτόμενοι εἰς τὸν εἴωσεν ἔγω-
 νομοίω ὅτι ὡρὴν φθάσῃ ἐν τῷ εἴωσεν ἐξ ἐξαρταστικῆς ἐπιτροπῆς, καλὸν
 εἶναι νὰ φωτισθῇ ἡ κοινή γνώμη διὰ τὴν δημοτικὴν ἐπιτροπὴν
 ὡς ὅπως εἰς τὴν κοινὴν καὶ ἐπὶ τὴν ἐπιτροπὴν μεταβολὴν. τὴν
 ἄλλο ὡς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ οὕτως τὴν ἐπιτροπὴν ὡς ὅπως
 ὅτι ὡς ἐπιτροπὴν ὡς ὅπως ὡς ὅπως ὡς ὅπως ὡς ὅπως ὡς ὅπως
 διὰ τὴν νὰ φωτισθῇ τὸ ἔθνος ἀνάγκη ὡς ὅπως νὰ ἐλαττωσάμενοι τὴν
 ἐπιτροπὴν. ἡ ἐπιτροπὴν ὡς ὅπως ὡς ὅπως ὡς ὅπως ὡς ὅπως ὡς ὅπως
 φρονίει τὸν ἅγιον κύρου εἶναι σφαιρῶς ἐπιτροπὴν ἐπιτροπὴν
 φρονίει νὰ μεταχωρισθῶσιν ἑρπύρα καὶ εἰς τὴν ὡς ὅπως ὡς ὅπως
 ἐπιτροπὴν καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὡς ὅπως ὡς ὅπως ὡς ὅπως ὡς ὅπως
 εἰς τὴν ἐπιτροπὴν. ὅσον ἀπορριπτόμενοι τὸν ἅγιον ἐπιτροπὴν καὶ τὸ
 ἅγιον ἐπιτροπὴν. ἡ ἐπιτροπὴν ὡς ὅπως ὡς ὅπως ὡς ὅπως ὡς ὅπως
 ὡς ὅπως ὡς ὅπως ὡς ὅπως ὡς ὅπως ὡς ὅπως ὡς ὅπως ὡς ὅπως

γράφει καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν ἅγιον Δαριεθης, θεωρηματῶ ἵνα ἐν περι-
ωτώσει καὶ ἤν ἐξελέγειο, μὴ ἀρνηθῆ. αὐτὸς δέ μοι ἀποήνησεν ὅτι
προθύμως ἤθελε δεχθῆ τὴν ἐκλογὴν καὶ ὡς ἄλλως εὐφροσύνην
τῆς συμφορῆς ὅτι δὲν ἤθελε προσημασθῆ καὶ αὐτὸς διάμειναι
τοιούτην ἀσθενολήν. Ἡ δὲ δὲ ἀσθενῶ ὡς σφύριμα, καὶ κλίνω
να ὡσιώσω ὅτι σαρκεύειτε ἐνεκα νόσου, διότι ἐν τῇ τελευτῆ ἰω-
ιοιολῆ του σαρκεονέτω ὅτι ἡ δεξιὰ χεὶρ ἔγω ἀκείνητος ἐνεκα
ἰσχυροῦ ῥευματισμοῦ. Εἰς ἐκ τῶν τελευτῶν φύλλων τοῦ βιβλίου
εἶδον ὅτι ὡς μίση τῇ κοίτησιν ἐξελέγησαν ἐν τῷ ἀρχιερεῖ
οἱ ἅγιοι Νικηία, Ζάριου καὶ Ζηλεγράδων. Αἱ εἶτε καὶ οὗτοι
καὶ μοί. ὅταν δέ μοι δῶ ὅτι πρόκειται να ἀναχωρήσω ἐν δέ-
λω γραφῆ ἰορταζομένης κατὰ τὴν 23 Σεπτεμβρίου. Ἡ ἀμνηστεία δὲ ἀδῶ καὶ
τὴν σαρκεύειν καὶ μὴ μετὰ χεῖρ ἰσχυροῦ καὶ ἀνοικτὰ ἴσως
εἶναι ἀσθενολήν εἰκόνα τῆς Παναγίας. Ἡ εἰκὼν τῆς ἁγίας Δομνίτης
ἔγω σολύ ὡραιότερα, καὶ μοι αὐτὴν ἐπιθυμῶ να γείνη καὶ ἡ
σαρκεύειν μὴ τὴν διαφορὰ μόνον ὅτι ἡ ἁγία Ζανθιώση
καὶ Ζολυξένη, δὲν ἀρέσει να σαρκεύειν ὡς ὅτις καὶ ἡ
ἡ ἁγία Δομνίτη, οἷον ὡς ἡ ἁγία Ζαχαριαῖνη καὶ ἄλλαι γυναῖκες
ἐπιφανῆς ἁγιασθῆ. Ζὰ ἐχάριστῶ ἐν σαρκεύειν καὶ διὰ
καὶ φωτογραφίας εἰκόνας τῶν ἁγίων. Ἄν σαρκεύειν σήμερον
δὲλω γραφῆ καὶ πρὸς τὸν Σεβασμιον ἱερομαδρίτην ἡ ἴδιον
Ζενιαμὴν πρὸς τὸν Ζηροσοταμινὸν Δανύσιον πρὸς τοὺς ἁγίους
καὶ ἄλλους. Ζὰ βεβαίῳ τὸ ἐν γέροντι ἰδίῳ πρὸς
σάντα καὶ ἐχάριστῶ καὶ μὴ πλοῦσι πρὸς τὸν ἀδῶ σαρκεύειν
σαρκεύειν ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ δῖαιον δὲ ὡς σαρκεύειν μέχρι
καὶ διὰ καὶ βοηθία τοῦ ἁγίου Ζὰ εὐχεμα ἡ ἴδιον

και ωριμίνω ὅσον τάχος ἀσάντσειν ἔαί με ὅσον τόδουνατοῖ
ωλιότερα ἔγγραφα, ἰδίως με τὸ ἀπὸ εἰρηγορίου π.ε. ἔγγραφο
κοινότητος

Ἐν Ἑύρω τῆ 19 φεβρουαρίου 1873

τῆς ὑμετέρας ἐλλογιμότητος

Ἐν χροισῶ αὐχέτης καὶ φίλοι τὸ Ἑύρου ἀλέξανδρος

φίλιας κῆρυξ ἀλέξανδρος

)

Ἰάνια τὰ ἐκ διαλειμμάτων ἀποσιωπέντα ἔγγραφα ἐλήφθησαν
ὁλοφωτῶς, ὡς καὶ τὰ ἐκ μέρους ἁγιογραφικῶν. Ἐκ τῶν ἄρθρων τοῦ
Νεολόγου τὸ κοινὸν ἐπείθετο ἀρωνύτως περὶ τῆς ἀληθείας καὶ διέγνω
τῆς ἑπρόκειτο νοὶ δημοσιευθῶσι καὶ δύο καὶ τρία ἐπι ἄρθρα
ὡς τῶν δημοσιευθέντων, ὅλλ' ὡς φαίνεται, οἱ Νεολογισταὶ ἔγραψον
περὶ τῶν ἐν ἀποθήκῃ φίλων ὅτι τὸ ζήτημα ἰκοινῶς ἤδη ἀνεωχ-
χῶν καὶ εἶνοι περιττῆ ἡ ὅσα περιτέρω συζητήσῃς.

Ὡς νομίζετε ὅτι εἶναι ἀνάγκη καὶ δημοσιευθῆ, ὅπως καὶ ἄλλοι εἶχον
γράψῃ, ἰδιαιτέρον φυλλάδιον, περιέχων τὰ ἤδη δημοσιευθέντα διὰ
τῶν Νεολόγον ἄρθρα διωρθωμένα καὶ ἀπηνυξημένα, καὶ τὰ βγαλέ-
τα ἔγγραφα καὶ ὅτι ὅλλα ἢ θέλε κριθῆ ἀποσπασμένον γράφετε καὶ
γενήσεται τοῦτο παραγγέλλει καὶ ὁ ἐν κωνσταντινουπόλει φιλομαθῶν
καὶ πρὸς κ. Ζουγιάδης καὶ ἄλλοι προσέτι περὶ τῶν ἁγιογραφικῶν ἐνδιαφε-
ρόμενοι. Ἰὼς δὲ ἐκ τῶν ἐφημερίδων ἐληροφορήθητε ὅτι πρὸς ἐπι-
μίθονα καὶ αὐχύνῃ τῶν μικρομεγάλων ἁγίων τοῦ φαναρίου
ἐσομεθα τοὶ παρὰ τῆς νεφῆς ἡμῶν ἡσυχίας ἀρνηθέντα μοι
βγαλέω πρὸς τὸν ἅγιον Παρθένης ὅστις ἰδοὺ ἡ μοι γράφει
ἐκ τῆ ἀπὸ ὕψους τοῦ ἁγίου τοῦ ἁγίου καὶ ἐπι.

ἰστῶν δὲ εἰς αὐτὸς, οὕτως φραγὴ ὡς οὐκ ἔστιν λαλοῦν τὸ ψεύδος
 καὶ περὶ αὐτὸν τὸς ἀδικεῖν ἀποανήγγελλε τὸν ἀποστολὴν
 ἐπιθέται καὶ θενκρῶ πολλοὺς ὑπαρξοσὶα σου, οὕτως ἐδί
 εἰς ἀλήθειαν ἕνδοξω. καὶ πολλοὶ μὲν ἐκάρησαν χαρῆν
 ἀναπλάτητον πολλοὶ δὲ εἰμῖναι ἀποφοῖατοι
 εἰσὶ καὶ κατὰ τὸν θεῖον ῥητὸν τὸ ὄνομα τὸ ἐπίθετον
 ἐπιστρέφουσι οἷδε γάρ καὶ ἰσκήριμο ἀρετὴν ἀνδράσθω
 μιάζω δὲ. καλλίφρω καὶ ἐμὴ ἐπιγίνωσκω κατε
 χάρησα ὡς ἐπιχρῶ οἱ ἴσως ἐπίγνω ἐπί.
 καὶ ἠ. η. γ. ὁ ἅγιος λατρίους εἶναι ὁλοσ ἠμῖντος ἄγίας
 καὶ κατὰ οὐρανὸν εὐαγγελίον καὶ δεχθῆναι τὸ ἐπισημῆν ἄλλ
 ἐπὶ καὶ ἐπὶ ἐπὶ τὸν εἶναι ἰσκήριμο ἔργα φασὶ
 καὶ σαραναλῶ καὶ κατὰ ἀποστολὴν εἶναι ἀνδρῶσ
 ἀγαθῶν ὡς οὐκ ἔστιν, εὐκρινῆς καὶ ἀγαθῶ ἐπὶ ἐπί
 καὶ ἄλλος τὸ ἅγιον ἔργον ἐπισημῆν δὲ κατὰ καὶ τὴν
 ἀποστολὴν καὶ τὰς καὶ τὸν ἄλλο ἀποστολῶσ
 καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα τὸν. Ἀπίου δὲ καὶ ὁ ἅγιος
 κατὰ τὴν ὡς ἐπὶ ἀποστολὴν ὡς τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἀποστολῶσ
 καὶ τὴν ἐπισημῆν ὡς ὁ τὸ ὄνομα ἐπισημῆν ἄποστολῶ
 δὲ τὸς καὶ ἐπὶ ἀποστολὴν ἐπὶ τὸν τὸ ὄνομα καὶ τὸ
 σου καὶ ἄλλο δὲ ἐπισημῆν ἐπισημῆν ἐπισημῆν
 καὶ σαραναλῶ καὶ τὸ ὄνομα μιάζω ὡς ἐπισημῆν
 καὶ τὸ ἀποστολῶσ ἐπισημῆν ὡς ἐπισημῆν
 καὶ τὸ ἅγιον λατρίους ἄλλως φησὶ καὶ τὸ ἐπισημῆν δὲ ἐπί
 ρητῶ κατὰ ἀποστολῶσ ἐπὶ αὐτῶ - ἔργα φασὶ καὶ
 ὡς ὄνομα ἐπισημῆν ὡς ἐπισημῆν δὲ ἐπὶ τὸ δὲ

γράψη και ωάλην προς αυτον καθος και προς τον αγιον ηαρηνη
 διακουων εν ολιγοις ταις ωερι του αγίου σφους εκέφω μου εν τη
 τελευταια εωιστολη μου απεικονωσα προς τον αγιον λαριου
 και οσα οι αγιοσωαυλεια μου εγραφαν ενωερ των τριων χιλια
 δων λιπων ταις εφοιας σ'ωσαι ριτορχης του ματα του Πρεσβυτε
 εοχαιως ωάλην εσούφρωσε εν του ειβουδηματος θεοσοφα
 βια κτηματων της μοτης ωροσεχω δε δελω γραψη και προς
 αυτην τους αγιοσωαυλεια ανακοινη την γνηνη του εν
 αθηνας Κομμικω προς οσα εγραφα ερωτων την ωριση δυ
 ναταιη μοτη να εθα εωθη την ωαρινουια αυτην τα ωωρα
 του Γρασιμου καταπραυματα εγραφα οωρ' οση απο
 ρωτη εκπληθεισικη αρχη συναδελφωδη μετια των ερωτω
 των ερωτωλοουσα και αυτη· αλλα δι' οσα εγραφα εωιφωλαρα
 μα δε να εγραφα προς υμια και προς τον εωιφωλαρα
 φιδου μετια τον αγιον Γαυχα αναχωρουντε μοναχου
 τινω εν της μοτης του ερωτωλοου εωιαη ταις εωχαι
 του και προς τα μελη της ερωτω Κοινουτηω και την ω
 γνωμοτη μου δια την ωρι τον ηαρηνη αρχη και την
 εωνοδο καλλιστην οωαντηεν ωωιοη δε λιγυρα ταις
 εωχαι μου και προς τον εν τη ερωτω ηρωτη μοτη ιδια ωρα
 τον αγιον Αρχιμωδριον η Κανωαρην και τον καθι
 μου Κοσμοι· οωινη η δια του Κωνολαου δηρωσι ωωωια
 εωαντηω ηω αξιολογω

ταις εωχομα εγνωριω και διακετω

εν εωρω τη 29 Μαρτίου 1873.

τω υμωρα ελλογημοιω εν ερωτω

εωχαι και φιδω
 το εωρω του εωχαι

φιλιτατε Κύριε Αλέξανδρε

Πρόωλοδ έχω ανάχρησας τὸ ἀπό Βουονίου ἀγαπητόν ὑμῶν
 γράμμα. Δὲν ἀσπέντησα ἐγκαίρω διότι ἀσπίως ἐμάθετε ἤδη περὶ
 τὰ μισθὰ Μαίου εἶχον ἀναχωρήσει διὰ τὰ λοιπὰ τῆς ὁδοῦ
 ὅσου καὶ ἐρευνα εἶνα κερῖωσ μῖνα ἀποδοῦ δασδέμειά
 πολλὰς ἄλλας ἐκδρομὰς ἢ ψάμμ τῆς κατὰ ἐσορχία
 τῆς τοῦ περιόδεϊας ἐξ ἧς μὲν πρὸς τριῶν ἡμερῶν ἐσορήθον
 Αἱ εἰκόνες ἤρεσαν ἐν τοῖς παραγγελίαις, ὅλλας ἐν τῆς αἰου-
 σίας μου δεῖ ἀλήγη φροσις νὰ ἐκσωχάτω τὰ χρήματα τῆ
 δεῖ εἰς τὴν ταύτην δεῖ μῖνα πρὸς τοῦτο καὶ πρὸς βιαζομένον τὸ
 ὄλοι ἀρχου, ὅλλας δεῖ εἶν ἔνα ἐν τὸ γράμμα τὸ ὑμῶν εἰ-
 σ κώριος θενιαμίν ἐσοδὸς ἀνὶ τῶν χρημάτων τούτων νὰ
 ἐγορασθῆ ἐν Ἀγγλία ἢ παραγγελομένη μηχανή διωκρινήσα
 τὴ τὸ περὶ τούτου πρὸς ὁδηγία μου ὅσον δεῖ περὶ τὸ βιβλίον τὸ
 Πρωσάρρηγοσούλου σέφηνα παραγγελία τῆ τὸ ὑμῶν ἐσο-
 κελίαρον ἐν Ἀθῆναις εἶνα φρονίση ἄλλ' ἀγνοσ εἶναι τὴ ἔσορα
 ἐν διότι γνωρίζω εἶν ἀποσυσίατῶ ἐν ἔσορ δεῖ ἐφρόντες νὰ
 μοῖ γράφη εἰ γίνετα τὰ αὐτὸ δεῖ ἐχάτω εἶχα ἐσοκόλι τὸ ἀγίον
 ὡς ἡμῖν ἔσθε γράμμων τῆ τὸ παραφιδόντος ἐν τῆς μετ' ἐλγῆ
 οἱ τὸ πρὸς τὸ τέλος σάινω νὰ ἔλθῃ ἀπόσθε δεῖ γνωρίζω ὅτι
 αἱ ἔλθῃ ἤδη διότι ὡς ἐν τὸ τερικαίω ἐσθλῶ τὸ Νεολόγου
 φαίνετα ὅτι ὑπάρχη εἶναι προσκόματα ὅσων δῆσοις κατ'
 αἰνάς δεῖλω γράφη πρὸς αἰνὰ τῶν ὑμῶν καὶ πρὸ ἄλλων
 ἀρπύων τὸ ἀποδιαδέσθαι αὐτὰ διὰ διαφόρα — ὡρομνοία
 γραμμῶν τῆ ἰδὸν ὅτι νὰ σάη γράφω ὡς ἔσορα εἶν ὑχομαι
 ἐν παρδὸς μετὰ σάινω τῶν φίλων καὶ διατελῶ

Εν ἔσορ τῆ ἔξουσίου 1823

Ἐν ἔσορ τῆ ἔξουσίου καὶ εἶτα ὄλοι ὑμῶν
 + ὁ ἔσορ δ' ἔξουσίου

Φίλοιτε Κύριε Αλέξανδρε

Τελος πάντων ἐφθάσε ἡ φωτογραφική μηχανή τοῦ κ. Βενιαμίν
 καὶ ἰδοὺ εὐεῦδα καὶ οὐκ ἀποδείλω αὐτὴν διὰ τοῦ ἐν τῆς Ἱερῆς
 μονῆς τοῦ Διονυσίου Ἱερομονάχου Κυρ Γελασίου ἕως ἐσω-
 κλείω καὶ τὴν τιμὴν αὐτῆς ἣτις εἶναι πολλῶ μείζων τῆς
 ἐσημείου ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐπιτολῇ μου ἤτοι 133 χίρας ἁγλι-
 καί. Ὁ ἀγοράσιος αὐτὴν εἰχονδίνω κ. Ζερβουδάκης ἐπίσκε-
 ται ἤδη ἐκείνη καί μοι ἔσω ἤτοι ὅπως ἀδύνατον
 καὶ ἀγορασθῆ μηχανή τοιοῦτου εἴδους εἰς μακροτέρην τιμὴν
 ὅ ἀνδρωτὸς εἶναι τιμητῆρος καὶ οὐδὲ καλῶ ἰδέσθαι φέ-
 ων καὶ ὑποδέσσωμεν οὐκ ἔλαβε χώρα καὶ ἀκρηγῆς. Ἡ δὲ δ.
 Κυρ Βενιαμίν. ἄς ἀπαρέσῃ τὸ διὰ τὰς εἰκόνας ποσῶν καὶ
 εἰς ἑκατὰ ἄς ἀποδείλω τὸ ὑπόλοιπον ἵνα ἀποδοθῆ σῆσου.
 ἀνήκει εἰς τοὺς λογαριασμὸν σημειῶνται δραχ. τῆς Ἱερῆς 3500
 τοιαῦτα δραχμαὶ καὶ ἡολεωτὰ εἶναι ἰσοτιμῶς κοπῆς μίαν
 λίραν ἁγλικὴν ἢ σημειῶση δὲ ὁ κύριος Βενιαμίν ἐκνήσει
 τὴν τιμὴν ἐκείνης εἰκόνας διότι ἡ ἠρωτῆ σημειῶσις τοῦ παρῆσθε
 Πηλίουρα καὶ τὰ γράψω δι' ὀνόματι διότι ἀπὸ ἐνὶ ἀπὸ τῆς
 ἡμέρας τοῦ Πάσχα ἕως ἔσχατος δὲ ἐν κυρίῳ ὡς καὶ ἰσάντας
 καὶ μαθῶσι φίλους καὶ διατελῶ

Ἐν ἔσσω τῇ 13 Ἰουλίου 1874

τῆς ὑμετέρας ἐκλογιμότητος

Ἐν χριστῷ πατὴρ κ. ἐσχέτως

+ὁ ἔσσω Θεόδωρος

νι ἔσσοι δὲ καὶ ὀλίγοις ἡμέραις παραβαίνει αὐτοὶ καὶ τὴν Ἱερῆ ἀπονο-
 μῶν ἡ ἀποστολὴ τῶ κρηματινὸν ἀναταρ νι ἀναβληθῆ μίσην τοῦ ἔσσοι

Βίβλιατε Κύριε Αλέξανδρε

Ἔλαβον καὶ τὴν τελευταίαν ὑμῶν εὐιοτολήν ωιδέωω δέ οἱ ἔλαβε.
 τε καὶ ὑμεῖς τὴν παρ' ἐμοῦ διὰ τοῦ βλαδίου σταλείτω, ὡς καὶ
 καὶ τὴν φωτογραφικὴν μηχανὴν τοῦ κ. Κενιαμειν' ἡδη δέ
 συνίστημι διὰ τῆς παροῦσης τῶν κομιετῶν αὐτῆς ἱεροδια-
 κωνον Δανιὴλ Λιδανὸν ἐρχόμενον αὐτόσε ἀροκονήσεως χάριν
 καὶ πρὸς ἀώλητον βιβλίον τινας ἐκκλησιαστικῶς ὡς ἐσχάτω
 ἀνεγύωσθε ἰδίᾳ δωάνη. Ἐὰς εὐχαριστῶ δι' ἣν εὐοιδεψιότη-
 τε εἰς τὴν παρ' ἐμοῦ συοτηνθέντα ἡμῶν ἰστορικῶν ἀπο-
 στασίᾳ καὶ Ἐὰς παρὰπαλῶ νά μιν λειψητε προυστατοῦσθ
 αὐτόν καὶ εἰς ὅσον τοῦ τοιωσοῦ ἤθελε μείνη αὐτόδι χρόνον ἔδωκα
 δέ παραγγελίαν εἰς τὸν ἱεροδιάκωνον Δανιὴλ καὶ δώση αὐτῶ μικρόν
 τι βοήθημα ἄφ' οὗ ἀνεκινήθη αὐτῶς τὸ περὶ διμεωριάτων ζήτημα
 μεταξύ Ἑλλήνων καὶ Ρώσων ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Παιτελεήμονος
 ἄς ἀροωαθήση ἢ ἔργα Κοινοῦ, ὡς δυνατὸν, νά ἔτασφοδίθη τὰ
 ὑπό τῶν Ρώσων παραωατηθέντα δικαιώματα τῶν ἡμετέρων
 δόλωσ προυομένη τῶν ὁμῶν τῶν Ρώσικῶν καὶ ἀροδεχοοαρή
 ἔτασφατηθῇ ἐν τῶν λόγων τοῦ πολυμηχάνου ηουραβίελ, ὅστις οὐδε-
 μίαν ἀμφιβολία οἱ ἔξεωίηδες ἀνέλαβε νά εὐοικεφθῇ ὅτι καὶ αὐτῶ
 γέρων ἄν, τὸ ἁγιον ἐκθυμαμένη οἱ αὐτῶ εἶναι ὁ ἀροωουργὸς τῆς ἐμ-
 τῶς Ἑλλήνων ἀδικίας δι' ἣν ἔδωκε κατὰ τῶ 1849 ἐν τῶν Ρώσος
 διδασκαλιῶν ἐν παρῶ δέ δέλω ἀνακοινώση τὰ ὑπό τῶ σ' ὡου
 οἱ καὶ ἀροί τῶν ἡμετέρων ἀροδίνων τῶν ἐν παρῶ διοῖ,
 εἰς τὸ παρόντος ὡς βιβαίως ἐμάθετε τὰ κυβερνητικὰ ὑμῶν
 ἀροίονοιαι εἰ μεγάλη ἀνωμαλία. Διὰ τοῦ κομιετοῦ τῆς παροῦ-
 σης ἔγραφα καὶ ἀροί ἄλλοος τῶ αὐτόδι φίλων, καὶ ἀροί ἄλλοος

καὶ ἡμέτερα ἀρχιμαδρίτη κ. βενιαμίν ἐνωτικῶν χείρας
τὸ ὅσοιον ὠροῦστος ἔωρεσε καὶ ἐνωθῆναι.

Ἄνου ἐπέρου ἔαι ἐμφρόδιον ἐμαρδίαι. κατασφραγισθῆναι
δυνατῶν ἐχῶν μου. καὶ διατελεῖ.

Ἐν ἑύρω τῆ 156 Μαΐου 1874.

Τῆς ἡμ. ἀφιλημένη μου ἔλλογιμότης ἐν χερσὶν ἐπίτη καὶ
ἑίλος + ὁ ἑύρου *Πηδανδρα*

Εἰς ἐλάχιστην τῆ ἀγνώστου δείγμα δέλεξε λάβη ἐπεὶ
ὡς Αἰθιοπία ἐν ποικίλῃ λουπῶν
Φίλιππε κ. Ἀλέξανδρε

Ἀναχαροῦντος ἡμέρον διὰ τὰ αὐτόθι τοῦ ἐπιμενοωεζρίτου
ἱερομονάχου κ. χαλαράμουσ δράτωμα τῆς εὐμαυρίας
θα ἔσῃ γράφω τοῖς ὀλίγαις τούταις λέξεσι, ὅπως ἐρωτήσω μενεσπερί
τῆς ἀπερωσθῆτου μου ὑγείας ἔαι ἐμφρόδιον δὲ ἐμφράσω τὴν ἀσσορία
μου ὡς γράφαι ἡδὲ ἀπό δόο καὶ ἐπέπεινα μιν ὡς εἰ ἐλάβον ἐπέπει
αἰσάντησιν ται ἡ ἐπιτολή μου ἀποτεύω ὅτι δὲ ἀσπερῶσθε ἐταλεῖσθε διὰ
τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη Γενικοῦ ἐπιτροπῶ τοῦ ἀγίου ὄρους ἐν τῆ ἐπίστω.
τῆ ἐπίτη ἔαι ἔγραφοι, τῆ μου αἰσάντησιν περὶ τῆς φωτογραφικῆς
μηχανῆς ὅτι καὶ δὲ Ζερβοσδάκης ἐδηγεῖ ὅτι αἰ τὰ ἄλλα αὐτῆ ὑσπερ
τῆ τὸ κατὰ ὠρῶτον ὀριθεῖν ὡσὸν τῶν ἐν χερσὶν δὲ ἐπὶ αἰ ἐλαδῶν
ἀλλ' ὁ δὲ βενιαμίν ὅσῃ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐφημῶσιν τοῦ ἐπί-
του καὶ ἀπορεθῆ ὀποτενός Θελαμος καὶ ἄλλα τινὰ δὲν εἶχε
δὲ ὑπολογισθῆ μινὰ ἀεληρῶν καὶ ἡ δασαίνη τῆ ἀπὸ λονδίνα
μέχρι ἑύρου μεταφορῆς ἔν τῆ δὲ ὡς ἔγραφοι ὅτι ἀπὸ
διὰ λυθῆν τῆ διαφορῆς ταύτης ἀσπερῶσθαι νὰ πρατήσῃσιν.

Βενιαμείν την μηχανήν, ωληρώνων τὰς εὐλίρας καὶ τὴν δωδεκάτην τῆς
 μεταφορᾶς τὰ εὐμωληρώσω δὲ ἐγὼ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ποσοῦ εἰς
 τιμωρίαν μου, διότι ἠθέλησα νὰ ἀναδεχθῶ τοιαύτην εὐδύντην ἀπέταξι
 ἢ ἐμώρων χωρὶς νὰ λάβω ὑπὸ ὄψιν ὅτι ἐγὼ οὐδεμίαν εἶχον ἐπιμέρους
 τοῦ παραγγειλαντοῦ ἐξασφάλτηεν. Πιστεύω ὅτι ὁ Κύριος Βενιαμείν
 οὐκ ἔχει εἰς ὀφίαν τὴν λύβην τῶν τῶν εὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀντίρρησην.
 Ἡδὴ δὲ εἰς παρακαλῶ καὶ αὐτοὺς νὰ τὴν ὀροσπρέψητε νὰ ἀποστειλῆ
 ὅσον τὰς τὰ χρήματα ἀφαιρῶ τὴν τιμὴν τῶν εἰκόνων διὰ τὰς
 ὁμοίας ἐξ ἐπίλη αὐτοὺς τοι λογαριασμόν διότι ὁ ποροσπρεταλεῖ ἀπο
 λῆσθαι. Περὶ τὴν αὐτοῦ δὲν ἔχω ρησιν νὰ εἶ γράψω τοῖς ἐν τῶν
 ἔργου μου εἰς εἰσιν ὅπως διὰ τὴν ἀνδρικὴν καὶ γενναίαν ἀντίστασιν
 ἐλευνολογεῖ τοῖς ἐκκλησιολογῶν διὰ τὴν οὐλίαν τοῦ ζήτηματος ὅ
 εἰν Πρὸς θεοῦ μὴ δελεασθῆτε εἰς ὑποχώρησιν τὸ ἅγια ἔργον ἔχει
 δύναμιν ἰκανὴν καὶ ἀλείψιας μεταξὺ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἑσπασ
 θίας. Ἐὰν ἀπόχηται ἐμφανδίας μετὰ τῶν ὀδοιπόρων πατρῶν καὶ
 διατελῶ.

Ἐν Ἐνὼπι τῇ 17 Νοεμβρίου 1824. Ἐν μὲγίστῃ βία
 τῆς ἡμ. ἑλληνοφιλίας ἔν χριστῷ εὐχόμενος καὶ φίλος
 ὁ τ. Ἐνὼπι Ἰωάννης Φραγκοπούλου.

9 Φιλτοῦτε Κύριε Ἀλέξανδρε
 Δὶς εἰς ἔγραφα περὶ τῆς μηχανῆς τοῦ φερομονάχου Βενιαμείν
 Ἀλλ' οὐδεμίαν μετὰ τοῦδε ἠξιώσθην ἀπαντήσεως ἢ ἢ ὀρώτη εἰσῆλο.
 λὴ παρῆενε θεβαίως ἢ δευτέρα περιηλθὼν ἐν χεῖρας ὅπως ἔν ἀμφο
 τῶν εἰς ἔγραφον εἰς ὀφίαν λύβην τῆς ἀπὸ οὗτε αἰσῶν αὐτῆς ὑποδίστα
 ἀναδέχομαι ἐγὼ νὰ ὀληρώσῃ μὲν ὁ Βενιαμείν τὰς εὐλίρας καὶ
 τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς ἀπὸ Ἀγγλίας μέχρις ἐν ταῦτα νὰ ὀσπρ

πληρώσω δὲ ἐγὼ τὸ ὑπόλοιπον αἰμαὶ ἢ ποσοδὴν ἢ αὐτὴν ποσοδὴν ἐνέει-
 να τὸς ἐνοσίχθωνος δαλαίμου καὶ ἄλλων τῶν καὶ δόσιον διὰ τῆς ἑξέως
 τῆς αὐτοῦ ἐπιμελείας εἶχε ἀπαγγεῖλη ὁ βενιαμὴν ἐν τῆς
 βίωσός τῆς τῶν ἄλλο δὲν δύνανται νὰ εὐδαιμονῆσιν ἢ ὅτι ὁ δὲ σπουδῶς
 καὶ πῆνυρπιλον τὶ ἐβλῆ τῆν καὶ λόγος αἰσθρῶς ὅτος ἀπρίττα
 καὶ μετὰ τὴν ἀποστολὴν ἐν τῆς ἑξέως νὰ δέχθῃ τὴν πῆνυρπιλον
 ὅτι ἐξ ἰδούτ δὲν ἀποπίνεσθε. Ἀλλὰ αἰσθρῶς ἐξήρῳ ἀπαγγεῖλη
 καὶ ἂν ἄλλαν δὲ νομίζω ὅτι ἡ ἑξέως τῶν ἀποπίνεσθαι νὰ εὐδαιμονῆσιν
 ὅτι πῆνυρπιλον αἰσθρῶς καὶ νὰ εὐδαιμονῆσιν νὰ λάβῃ τὴν πῆνυρπι-
 λον, ἀπὸ τῆς ἀπαγγεῖλης ἐν δυνάμει αὐτῆς ὅτι αἰσθρῶς
 λαίμων ἢ αὐτὴν ἀποπίνεσθαι ἢ ἐν τῆς πῆνυρπιλον ἀποπίνεσθαι
 προαχθεὶς ἀποπίνεσθαι νὰ ἀποπίνεσθαι ἢ πῆνυρπιλον καὶ νὰ τὴν πῆνυρ-
 πιλον ἀποπίνεσθαι.

Παρὰ τὴν νὰ εὐδαιμονῆσιν ἀποπίνεσθαι διὰ τῆς ἀποπίνεσθαι
 τῆς ἑξέως ἀποπίνεσθαι ἢ νὰ τὴν πῆνυρπιλον, ἀποπίνεσθαι
 καὶ νὰ τὴν πῆνυρπιλον καὶ διακρίσθαι.

ἔν τῆς ἑξέως τῆς ἑξέως Ἀποπίνεσθαι 1875.

ἑξέως ἀποπίνεσθαι καὶ νὰ τὴν πῆνυρπιλον καὶ νὰ τὴν πῆνυρπιλον
 + ὅτι ἐξέως ἑξέως.